

DOLENSKI LIST

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA NOVO MESTO

LASTNIK IN IZDAJATELJ: Okrajni odbor SZDL Novo mesto — Izhaja vsak četrtak — Posamezna številka 20 din — LETNA NAROČNINA 900 din, polletna 450 din, četrletna 225 din; plačljiva je vnaprej — Za inozemstvo 1800 din oziroma štiri ameriške dolarje — TEKOČI RAČUN pri Narodni banki, podružnici v Novem mestu, številka 606-11/3-24

Štev. 28 (590) Leto XII.
NOVO MESTO, 13. JULIJA 1961

UREJUJE uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Tone Gošnik — NASLOV UREDNIŠTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg št. 3 (vhod iz Dillančeve ulice) — Poštni predal Novo mesto 33 — TELEFON uredništva in uprave št. 127 — Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo — TISKA Casopisno podjetje »Delo« v Ljubljani

Ljubljani gre zahvala za nastanek in razvoj partizanstva na Slovenskem

»V Ljubljani, tovariši in tovarišice, je bilo spočeto tisto ponosno gibanje slovenskega naroda, ki danes svojo popolno zmago. Spočeto je bilo neposredno po zlomu stare Jugoslavije, neposredno po prihodu preklelih okupatorjev. Spočela ga je Ljubljana, Ljubljana ga je razvila do tako visoke stopnje, da se je že leta 1941 dogajalo, o čemer je bila prejšnje čase večina ljudi prepričana, da slovenski narod tega ne zmore. Ljubljani gre danes predvsem zahvala za nastanek in razvoj partizanstva na slovenskih tleh in zahvala za to, da se je slovenski narod hkrati z drugimi jugoslovanskimi narodi uvrstil v našo ponosno, najslavnejšo, nepremagljivo, zmagovito Jugoslovansko armado. Vse slovenske pokrajine, vse ljudske oblasti slovenskega naroda so žrtvovali. Toda prepričan sem, da se sleherni Slovenec danes zaveda, da te žrtve, najsi so prišle od koder koli, ne bi bile rodile takih sadov, če bi zastave osvobodilne borbe tako ponosno ne nosila tudi v času najhujšega terorja naša bela Ljubljana.»

S temi pomembnimi in hvaležnimi besedami je pokojni tovariš Boris Kidrič kot predsednik prve slovenske vlade 10. maja 1945 pozdravil borbeno Ljubljano, naše mesto-heroj, ki je bila leta 1941 tako zelo razžaljena, a nikoli razžaljena, ki so jo fašistični nasilniki in domači izdajalci tako zelo ponižali in teptali, pa nikoli premagali, ta naša bela in ponosna Ljubljana bo čez dober teden dni gostiteljica prebivalcev iz vseh krajev Slovenije. Na letošnji dan vstaje se bomo srečali v slovenski prestolnici v naši pogumni, nikdar

aktivisti. Tu se bodo sešli deset in deset tisoči naših naprednih ljudi, izmed katerih bo vsak nosil v srcu, očeh in besedah kosček naše borbe za svobodno, ponosno domovino, ki je bila in je ostala hvaljena svoji zvesti Ljubljani, srcu naše revolucije. Partizanski večer bo 21. julija ponosen praznik slovenskega delovnega ljudstva, ki bo ta večer spet prisluhnilo besedam našega priljubljenega prvoborca-proletarca Franca Leskoška-Luke. Slavnostno parizansko srečanje bo naša največja manifestacija ob letošnjem jubilejnim DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA. Z njim bomo sredi ponosnega mesta, skupaj z njegovimi najboljšimi sinovi in hčerami, obudili spomin na težka, a slavna leta, hkrati pa se bomo še trdnje sklenili v krog vedno bolj ustvarjalnih graditeljev socialistične domovine.

Srečanje bo spomin na tiste usodne dni v letu 1941, ko smo osamljeni in v žrelo fašistične zveri pod zastavo Partije in svetlem zlatu junaka Ljubljane šli v boj za nacionalno svobodo in nov družbeni red. Ljubljana, ta edinstveni simbol naše borbe in revolucije, je med zadnjo vojno pretrpela vse gorje, ki je bilo kdajkoli naloženo človeštvu. Okupirana, pa vendar nikoli zavzeta, je vztrajala in se borila do zmag. Štiri dolga leta so bili v njej tudi vojaški štabi in množica vojakov, a nihče je ni uklozil. Ogradili so jo z boječimi žico, na vseh dohodih postavili bloke in skrbno pretresali vsakogar, ki je prihajal in odhajal. Njene ulice so prepredli s španskimi jezdecimi, mesto pa se tujcem ni podalo. Vedno zmagoviteje je Ljubljana vodila revolucionarni boj. Seme, ki ga je vsejala Komunistična partija v Ljubljani in v vsej Sloveniji že pred vojno, je rodilo dragocene sadove. Tesno povezana z jugoslovanskim

osvobodilnim bojem, je Ljubljana vodila svoje ilegale od zmage, k zmagi, da so trepetali okupatorji v njej noč in dan. Uporniška gesla so sihernoma jutro znova klicala na boj in budila narodno zavest. Ceste in trge so pokrivali letaki, na najvišjih stavbah so vihrale rdeče in narodne zastave. Demonstracije, napadi, sabotažne akcije, delo ilegalnih tiskarn, kaznovanje narodnih izdajalcev, skrb za družino borcev in internirancev — vse to je bilo delo Partije in OF v svobodoljubni Ljubljani. Matere, žene in dekleta so trgale rjuhe in prste ter pripravljale pivoje za ranjence v partizanih. Mimo žic, zased, patrol in blokov je odhajal vsa štiri leta material k partizanom.

Ta naša Ljubljana bo z nami vred oživela spomine na svoja in naša najslavnejša leta. Po njenih cestah, trgih, ulicah in dvoranah se bo 21. julija zvečer po končanem slavnostnem zborovanju v Tivoljskem parku razvil spored, kakršnega pri nas še nismo videli.

Zi našega okraja bo v petek, 21. julija, v zgodnjih popoldanskih urah odšlo po cestah in z železnico na proslavo v Ljubljano od 10 do 12.000 ljudi. Pripravljalni odbori pri občinskih SZDL imajo te dni polne roke dela z zbiranjem prijavnih in sestavljanjem načrtov za varen in nemoten prevoz tolikšne množice ljudstva. Pohod v Ljubljano mora biti skrbno organiziran in kar najboljše pripravljen, da ne bo zaostojev in zamud.

AVTOMOTO DRUŠTVA naj v vseh občinskih poskrbe za kar najštevilnejši odhod svojih članov z motornimi vozili. SINDIKALNE PODRUŽNICE v tovarnah, podjetjih in vseh drugih obratih naj takoj vseh drugih udeležencev in se pogovore z njimi o prevozihi s tovrstnimi vozili, avtobusi in izrednimi vlaki. MLADINSKI AKTIVI

GASILCI, KMETJE-ZADRUŽNIKI: pomenite se te dni, kako boste v kar največjem številu odšli na proslavo 20-letnice začetka revolucije v Ljubljano.

ORGANIZACIJE ZVEZE BORCEV IN SZDL: v vaseh in mestih zbirajte ljudi za množično udeležbo na proslavi v Ljubljani! Mladinci in mladinke: vzemite s seboj cvetje in zasujte z njim spomenike revolucije v herojski Ljubljani!

Časa je prav malo, zato je treba v teh dneh hitro in učinkovito rešiti vse naloge, ki so združene s prevozom in udeležbo v Ljubljani. Avtomobilske kolone morajo po vnaprejšnjem vrstnem redu zdrseti na avtomobilsko cesto in po njej v Ljubljano! Parkirni prostori v Ljubljani so že določeni. Vsa motorna vozila morajo imeti pripete posebne značke, ki so že na razpolago v vseh občinah. — Vstopanje v izredne vlake mora biti na vseh železniških postajah skrbno pripravljeno, da ne bodo imeli vlaki zamude.

Del udeležencev proslave se bo iz Ljubljane vračal preko Žužemberka, kjer bo 22. julija ob 9.30 odkritje spomenika 1200 borcem, ki so padli v Suhli krajini.

LJUBLJANA, naše mesto-heroj, bo na letošnji dan vstaje gostiteljica prebivalcev iz vseh krajev Slovenije. Na to veliko srečanje se prestolnica naše republike vneto pripravlja. Mesto nas pričakuje kot ni še nikogar po osvoboditvi: srečanje ob 20-letnici revolucije bo velik partizanski praznik, poln veselja in sreče. Obudili bomo spomine na pretekla leta in si krepko segli v roke, ponosni na našo nezumljivo enotnost in vztrajanje na poti, na katero smo stopili pred 20. leti. Ljubljana pripravila svojim dragim gostom presenečenja, katera si bo vredno ogledati. Za zdaj je spremenila svojo znanjo podobo, do 21. julija pa se bo odela v posebno praznično obleko. Zato:

NA SVIDENJE V LJUBLJANI!

Videm-Krško: 1500 ljudi

Na nedavni seji predsedstva občinskega odbora SZDL so ponovno razpravljali o udeležbi na proslavi v Ljubljani, živahno pa je bilo tudi delo komisije za proslave. Organizirano delo je nedvomno precej pripomoglo, da se bo velikega partizanskega srečanja v Ljubljani udeležilo približno 1500 ljudi; iz videmske-krške občine. Po zdaj znanih podatkih se bo proslave udeležilo 150 ljudi z avtobusi, 300 s kamioni, približno 80 ljudi bo šlo na pot z osebnimi avtomobili; precej pa bo tudi kamionov. Z vlakom bo šlo v

Ljubljano s postaje Libna 40 ljudi, iz Vidma-Krškega 200, iz Brezance 60 in z Blance 20. Znano je, da se bo slavja v Ljubljani udeležilo tudi 75 rudarjev s Senovega, iz tovarne celuloze in papirja se je prijavilo 102 ljudi, iz podružnice OZSZ v Krškem 25, sindikat ObLO 60, aktiv LMS iz Leskovca 30, mladina s Pijavškega bo poslala 10 svojih članov, iz kolektiva ELEKTRO Krško bo šlo v Ljublja-

no 25 ljudi, iz KZ Krško 60, iz trgovskega podjetja RESA 50, iz krajevne organizacije SZDL na Senušah pa 45 ljudi. Zdolani so prijavili 30 ljudi, KZ Kostanjevica 50, organizacija ZK I Senovo 23 itd. Točnega števila za vse udeležence pa ne vedo, ker prijave še vedno prihajajo. Vsa prevozna sredstva bodo 21. in 22. julija na razpolago članom delovnih kolektivov za udeležbo v Ljubljani, kot za slavje v Žužemberku.

SEVNICA: doslej 1000 prijav

Krajevni odbori Socialistične zveze so v sevniski občini dobro seznanili prebivalce s pomembno osrednje republiške proslave ob 20-letnici revolucije. O tem so prav tako razpravljali na sestankih ZK, sindikatov in v razpih društvih, najbolj uspešna pa je bila v propagandi za udeležbo na ljubljanski proslavi Zveza borcev. Za obisk v Ljubljani se je po zadnjih podatkih prijavilo v sevniski občini nekaj čez 1000 ljudi. Potovali bodo predvsem z vlakom. Sindikati

so pripravili posebne razgovore o pomenu 20. obletnice začetka revolucije. Pri organiziranju obiska Ljubljane so se postavili zlasti tudi sindikati. Mnogi udeleženci proslave v Ljubljani se bodo vračali čez Žužemberk, kjer se bodo udeležili 22. julija dopoldne odkritega spomenika 1200 padlim borcem. Tja bo potovalo precej ljudi tudi s kamioni, z avtomobili in motorji.

2.000 posebnih vabil

V kratkem bodo razposlali vabila okrog 2000 osebam, ki jih bodo posebej povabili na proslavo. Povabili bodo zastopnike delovnih kolektivov in tiste tovariše iz drugih republik, ki so sodelovali v NOB v Sloveniji in Slovence, ki služujejo v drugih republikah in v tujini.

Novo mesto ne bo zaostajalo!

Na občinskem odboru Socialistične zveze smo v torek popoldne zvedeli, da je prijavilo osrednje proslavo v Ljubljani vedno več. Predsednik občinskega odbora SZDL tovariš Tone Počrvina nam je med drugim povedal: »Vsak dan prihajajo nove prijave. Največ jih je iz delovnih kolektivov, ne zaostajajo pa tudi krajevne organizacije Socialistične zveze. Danes smo do 17. ure za beležili že 167 prijavilencev. Nad tisoč prijav je iz novomeških gospodarskih organizacij in ustanov, približno 600 pa so jih poslale krajevne organizacije SZDL. Iz gradbenega podjetja PIONIR bo šlo v Ljubljano 120 delavcev in uslužbencev, s Kmetijskega gozdarske-

ga počestva 120, iz Avtoprometa GOJANCI 46, iz tovarne zdravil KRKA, Železniškega transportnega podjetja, trgovskega podjetja ZELEZNINA in iz Pekarije po 30, iz Industrije obuvice 25, rudnika KRMEN in iz Kmetijske zadruge po 20, iz Splošne bolnišnice 50 in podobno. Dejal sem že, da ne zaostajajo organizacije. Socialistična zveza iz Mirne peči je prijavila 120 udeležencev, krajevna organizacija v Kandilji 90, v Bršlina 80, v Gotni vasi 65 in pod. V Ljubljano bo vozilo po zdaj znanih podatkih 20 kamionov, 33 osebnih avtomobilov, 34 motornih koles, precej avtobusov, medtem ko se bo približno 850 ljudi odpeljalo v Ljubljano z vlakom.»

Pri zgornjih številkah se niso všeli podatki iz nekaterih najmočnejših novomeških kolektivov, kot so IMV, tovarna NOVOTEKS in nekateri drugi. Zato menijo na občinskem odboru SZDL v Novem mestu, da bo števila še precej višja.

Iz Brežic: samo 7 avtomobil 760 biskovalcev

Naš dopisnik iz Brežic poroča: »Občinski odbor SZDL pripravlja množični obisk centralne proslave v Ljubljani. Nad 760 biskovalcev bo pripeljalo v Ljubljano 17 tovrstnih avtomobilov, 4 avtobusi, 40 osebnih avtomobilov in 20 motornih koles. Kolektivni se množično pripravljajo na udeležbo, drugi prijavljeni pa bodo morali potovati z vlakom v Ljubljano. Večina naših občanov se bo po slavi v Ljubljani vračala čez Žužemberk, kjer bo navzoča pri odkritju spomenika borcem NOB.»

Do včeraj zjutraj: 7000 prijav

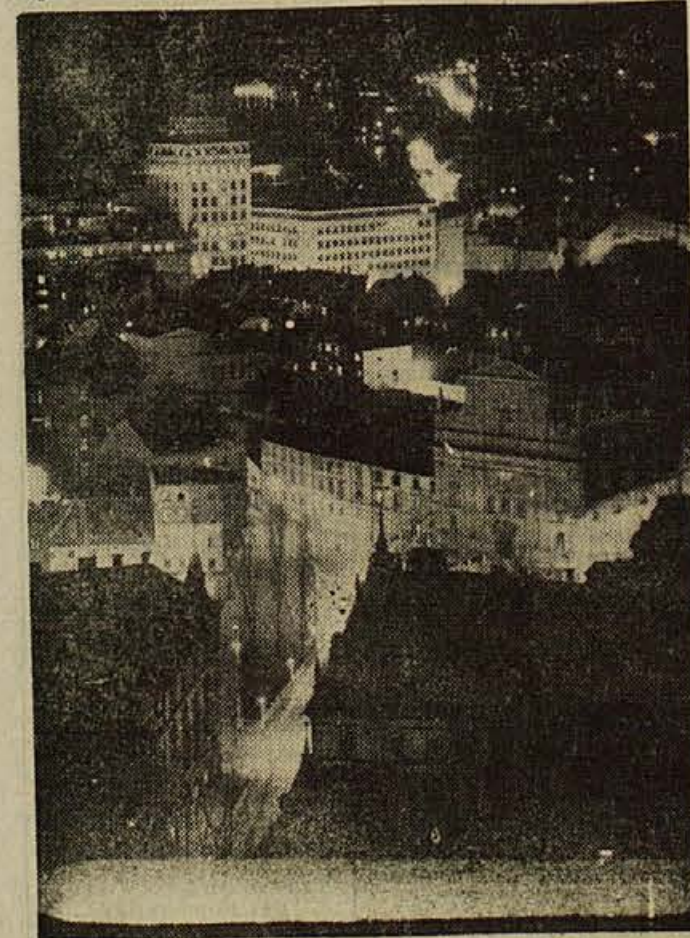
Po nepopolnih podatkih se je do srede zjutraj prijavilo za obisk osrednje republiške proslave že 7000 ljudi. Ker se pripravljajalnim odborom še niso prijavili vsi, ki bodo 21. julija potovali v Ljubljano, je število prav gotovo večje. Posamezni kolektivi, zadruge, krajevne organizacije SZDL, člani ZB, LMS in drugih organizacij, zlasti pa lastniki motornih vozil se vedno »nova prijavljajo. Udeležba po občinah je po doslej znanih podatkih sledeča:

Novo mesto: 1700 ljudi, Sevnica 1000, Crnomelj 500, Metlika 300, Trebnje 800, Videm-Krško 1500 in Brežice 1200 udeležencev.

VREME

OD 13. DO 23. JULIJA 1961:

Cedalje bolj nestalno vreme s pogostimi padavinami in močnimi ohlaiditvami. — Razdobje legega vremena ne bo trajalo več kot dva dni.

Ljubljana ponoci — vendar bo 21. julija zvečer vsa drugačna: takoj po slavnostnem mitingu na zborovalnem prostoru s prenesenem Tivoliju bo doživela doslej največja ognjemet

PRIJAVITE SE ČIMPREJ ZA OBISK LJUBLJANE!

Pozdrav jugoslovanski Ljubljani

Braje in sestre, tovariši in tovarišice! Dovolite mi, da vas pozdravim v vaši Sloveniji, v naši jugoslovanski Ljubljani. Ta današnji veličastni zbor je dokaz, da so srca Slovencev, ogromne večine slovenskega ljudstva, utripala skupno s srci ljudstva Hrvaške, Srbije, Makedonije, Črne gore, Bosne in Hercegovine, ko je leta 1941 padla po naši državi tedaj največja sila v Evropi. Slovenski narod, združen v Osvobodilni fronti, je v teh štirih letih s svojo neomahljivostjo dokazal, da je rajši pripravljen umreti, kakor pa postati suženj svojega stoletnega sovražnika — nemškega osvajačala.

Ni bilo lahko — to so bila težka leta, leta trpljenja in krvavega okupatorjevega terorja, težka leta neenake borbe, borbe skoraj golorokih partizanov z do zob oroženimi tolpami nemških osvajačev in njihovih slovenskih hlapcev, »bele garde« pod poveljstvom silovskega izdajalca Rupnika. Zgodovina borbe Slovencev je enaka zgodovini borbe Hrva-

lov, Srbov in ostalih narodov Jugoslavije.

In danes lahko tu, na ulicah Ljubljane, smelo trdimo, da smo izvršili svojo dolžnost do naše skupne domovine, da so Slovenci izvršili svojo dolžnost do svoje ožje in do svoje skupne domovine, Demokratične federativne Jugoslavije. Naš boj z največjim sovražnikom ne le Slovanov, temveč vsega človeštva, kulture in napredka, je končan, Slovenija je osvobodjena. To osvobodjenje je predvsem vaše delo, delo najboljših sinov Slovenije in sinov vseh narodov Jugoslavije...

... Današnja Jugoslavija je nova Jugoslavija, zrasla iz krvi in kosti sto in stotisocev svojih najboljših sinov. Danes je druga Jugoslavija, ki je dozorela v steh vsakega državljanca in državnice in ki vestno bdi nad svojimi pravicami in svojimi brati. Takšno Jugoslavijo ljubijo vsi njeni narodi. Niti enega našega naroda ni, ki ne bi želel biti v tej skupnosti, ker je to skupnost bratstva,

tištega bratstva, ki je skovano v tej veličastni borbi. To je nova Jugoslavija in mi ne zahtevamo nič drugega, kakor da jo vsi kot tako gledajo in upoštevajo. S to Jugoslavijo se ne da mešetariti in ne kupčevati...

... Zdaj je prišel čas, da utrdimo pridobitve, ki smo si jih pridobili, da zgradimo našo deželo in da v izgraditvi pokažemo prav tako navdušenje in prav takšen elan, kakor smo ga pokazali v borbi. Dragi braje in sestre Slovenije, sporočam vam, da bo vlada Demokratične federativne Jugoslavije delala v najtesnejši zvezi z vašo federalno vlado Slovenije, s prvo vlado, ki so jo Slovenci oblikovali po tolikih stoletjih svojega obstoja, in da bo storila vse, da bo Slovenija uživala tiste pravice in dobila tisto mesto v Jugoslaviji, ki ji po njenih žrtvah in njenem trpljenju gre.

Ob sklepu vam lahko povem, da uživa Slovenija posebne simpatije vseh ostalih narodov, ostalih federalnih enot. To simpatije uživa zato,

ker je leta 1941 prva okusila vsa zverstva in preganjanja, ker so Slovenijo okupatorji hoteli najprej popolnoma zasušiti in uničiti njene prebivalce. Izseljevanje, preganjanje in teror — te metode so bila najprej uporabljene v Sloveniji. Vsi smo trepetali za vas. Četudi smo bili sami v težkem položaju, smo vendarle bili v boljšem položaju. Bill ste tako rekoč stisnjeni od dveh strani, med dvema velikima fašističnima osvajačema. Trepetali smo za vas, toda verovali smo, da boste vzdržali, in nismo se motili. Slovenija je vzdržala, Slovenija je prvič v svoji zgodovini tako zedinjena, tako monolitna, da je lahko ponosna ne samo ona, temveč tudi vsi ostali narodi Jugoslavije.

Naj živjé federalna Slovenija v Demokratični federativni Jugoslaviji!

(Odlomki iz Titovega govora na velikem ljudskem zborovanju v Ljubljani, 27. maja 1945.)

Preprečevanje cenejše kot gašenje - pravno tudi gasilci

Letošnji teden požarne varnosti (od 14. do 21. maja) je bil veliko boljše pripravljen kot prejšnji. Društva so v tem času imela predavanja o požarni varnosti in preventivi, razstave, vaje in druge akcije.

V glavnem so bila gasilska društva zelo delavna. Če že niso popolnoma izvajala preventivnih ukrepov in z njimi seznanjala ljudi na predavanjih, so vsaj več storila za svoje člane. Na vsak način so gasilci z jasnimi vajami in

drugimi nastopi opozorili na svojo dejavnost, hkrati pa so se uveljavili pri ljudeh.

Zal je prebivalstvo za gasilske vaje pokazalo bore malo zanimanja. V Sentjerneju je bilo na predavanju le 30 do 35 ljudi, kar je precej manj, kot je bilo pričakovati. Tamkajšnje gasilstvo se vedno živovitev v tesnem orodju gasilskega doma. Morda je prav v tem vzrok za nezanimanje... V skladiščih podjetja »Gorjanci« v Vavti vasi je bil improviziran požar. Kljub temu da so gasilci podjela takoj dali alarm in celo klicali novomeške gasilce po telefonu, so dali splošen gasilski alarm šele po 11 minutah. Kriv je bil tisti, ki je zadobil za alarm, toda temu se je zdelo važneje spraviti konje v hlev kot alarmirati. V Žužemberku pa je bilo še slabše, saj so imeli ob »požaru« pokvarjeno sireno in sploh niso mogli sklicati gasilcev. Res je, da drugod takih napak ni bilo, vendar je prebivalstvo zastoj takoj opazilo, a samo ni pomagalo.

Poudariti moramo, da so akcije gasilcev kljub tej ali oni nerodnosti vendarle vzgojno vplivale na ljudi, posebno še, ker so letos krepko sodelovali šole. Učenci so namreč pisali šolske in domače naloge o gasilstvu, požarni varnosti in preventivi, nekatera upravičena pa so pomagala tudi tako, da so imeli njihovi učitelji več predavanj o gasilstvu in njegovi dejavnosti, otroci so precej slišali o gasilcih in preprečevanju požarov, nakar so si pod vodstvom razrednikov osledali razstave gasilskega pribora.

Najuspešnejši stik z gasilci so navezali učenci v Sentjerneju, Smarjetu, Skočjanu in Brusnicah, medtem ko je bil obisk v novomeškem gasilskem domu rekorden saj so razstavo obiskali učenci obeh osemletk in nekaterih drugih šol. O vsem kar so videli so napisali 54 šolskih in domačih nalog. Posebna pozornost jih zala ocenjuje najboljše pa bodo nagradene.

Polde Cigler

Nabirajte zdravilna zelišča

Cvet: rmana s pečji do 1 cm, rdeče detelice, bele detelice.

List: breze, šmarnice, gozdne jagode, vinogradniškega lupuha, jeternika, melise, borovnice, ozkolistnega trpotca, pekoče koprive.

Rastlino: pelina, gladilnika, kopitnika s korenino, betonike, krvavega mlečka, grenkuljice, melise, vodne kresde, dobre misli, škrdolice, črnočrne, ženiklja, zlate rozge, jetičnika.

Korenine: arnike, krvavega mlečka, sladkih korenin, mallega divjega janeža, velikega divjega janeža, rezrata (samo rumenega), pekočih kopriv, srčne moči.

Lubje: češminovih korenin, krhlike.

Plodovi: borovnic, kumne (kimmel).

Razno: ržene rožičke.

Rastlino zlate rozge nabirajte predno se cveti popolnoma odpre. Navodila in cene dobite v vaši združbi ali pa pri GOSAD, skladišče Novo mesto, Slakova ul. 8.

Pijani kolesarji na avtomobilski cesti!

9. julija ob 1.35 ponoči je prišlo na avtomobilski cesti na Pluski, nedaleč od Velike Loke, do nenavadnega srečanja. Janez Kék, Anton Muren in Vladislav Muren so se pijani peljali po avtomobilski cesti s kolesi iz Velike Loke proti Trzinu. Kmalu je za njimi prišel Francoz Yves Casari iz Pariza, v njegovem avtomobilu Renault-227889 pa je bil še lastnik voznika Peter Mišović, beograjski študent, in 23-letna študentka Marija Džadžić. Vsi trije so se vžalili iz Pariza, kjer je bil Mišović na enoletni praksi na jugoslovanski ambasadi.

Sofar je vozil s hitrostjo 80 km na uro in ko je zagledal pred seboj tri kolesarje, je začel zavirati. Dva kolesarja sta se takoj umaknila na desno stran, tretji pa je še dalje vozil po sredi avtomobilske ceste. Ker se je sofar hotel izogniti re-

sreči, ga je zaneslo, pri tem pa je zadel kolesarja Keča in ga zbil na tla. Vozilo se je obrnilo za 180 stopinj. Kolesar Kék je nezavestno oblašal na cesti. Ko se je oveselil, ni maral v bolnišnico. Osa Mura sta medtem pobegnili. Med potnik v avtomobilu je dobila lažje poškodbe je študentka. Na avtomobilu je škoda za 250 tisoč dinarjev. Na dvokolesu pa za okrog 3000 din.

Ze večkrat smo pisali o nesrečah kolesarjev, ki so pijani vozili po avtomobilski cesti, vendar zgornji primer jasno pokaže, da si morajo niso na čistem, komu je namenjena avtomobilska cesta. Vsekakor motorni vozilom z določeno hitrostjo, tretim voznikom, pijanim kolesarjem pa nikoli. Kolesarji se bodo, za nevaren prekršek seveda morali zagovarjati.

Gostinsko podjetje v Žužemberku

V Žužemberku je doslej poslovala gostilske, ki je bilo v kolektivnem upravljanju. Zaradi preureditve ceste v Žužemberku iz sirske in iz ljubljanske strani, bo žužemberko področje odsej pristopnejše turistom. Ker je žužemberko gostilske prevzelo obrat na Frati in ker je računati na večji dotok turistov, je v Žužemberku potreben gostinski obrat, ki bo lahko za začetek goste dostojno postregel. Ljudski odbor občine Novo mesto je zato na zadnji seji sprejel odločbo, ki določa ustanovitve gostinskega podjetja v Žužemberku. Kot samostojna gospodarska enota se bo gostinski obrat gotovo laže razvijal vzporedno s potrebami.

»GORJANCI« za turizem

»Dokaj je bila v Novem mestu ukunjena poslovalnica Putnika, nagomešča neno vlogo Potovalni urad, ki deluje v okviru Avtoprometa »Gorjanci«. Razvijajoči se turizem zahteva najočnejše turistične informacije, posredovanje raznih uslug in razen tega tudi informiranje o voznih redih. Potovalni urad Avtoprometa »Gorjanci« je v dosegani obliki nastetim nalogam je stiska zadostiti. Delavski svet je zato o nalogah Potovalnega urada v Novem mestu širše razpravljali in ugotovili, da bo najboljša, če bo vsi delavci, podjeltju kot samostojna enota. Sklepi delavskega sveta je potrdil tudi ljudski odbor na zadnji seji.

SLOVENIJA ŽIVINOPROMET

- 1. 2. v. o. z.
- govede živine,
- konj, prašičev,
- vseh vrst mesa,
- divjačina, perutnine
- in jaje

»VODOVOD« METLIKA

čestita cenjenim potrošnikom, poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem za dvajsetletnico ljudske revolucije!

TEDENSKI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

V Užicu, ki je bilo v 67 dneh republike sedež Glavnega štaba, je v torek, 4. julija, govoril na velikem zborovanju tovariš Tito. Iz njegovega zelo zanimivega in za ves svet zelo poučnega govora bomo povzeli nekaj najvažnejših misli, ki daleč odtehtajo vse druge notranjepolitične dogodke prejšnjega tedna.

Tovariš Tito je uvodoma dejal, da bo slavna preteklost jugoslovanskih narodov zgled novim generacijam, kako so narodi majhne države, trdno odločeni, da za ceno največjih žrtev branijo svoje države in svojo svobodo, bili pripravljeno raje umreti, kot pa da bi suženjsko klonili pred fašističnimi osvajači. Tudi danes, ko z nekaterih strani ponovno poskušajo zmanjševati veličino teh dni in let in podcenjevati žrtve, ki so padle na teh tleh in širok po naši deželi, izmučeni v štiriletni vojni, veje iz teh strani naše zgodovine

Tito v Užicu

velika in močna resnica, ki je ni mogoče z ničemer prikriti niti zmanjšati.

Nato je tovariš predsednik republike govoril o Komunistični partiji Jugoslavije kot o tisti sili, ki je imela v težkih dneh pogum in organizacijske sposobnosti, da popelje ljudstvo v boj proti okupatorju. Spomnil se je na njeno aktivnost in vlogo do vojne, ko je nenehno pripravljala svoje kadre za takšno težko nalogo. Ko je nato kmalu po okupaciji povedla ljudstvo v boj, so bili že od vsega začetka jasni osnovni cilji boja: preprečiti bratomorni boj, uresničiti bratstvo in enotnost ter osvoboditi deželo okupatorja. Val revolucije je nezadržno nosil naše narode naprej in odpiral pred njimi nova, svetla obzorja.

Govornik je zatem orisal težave, s katerimi so se morali spoprijeti jugoslovanski narodi po končani vojni. Gospodarstvo, ki smo ga podedovali, je bilo zelo zaostalo. Približno 3,5 milijona ljudi je bilo brez strehe nad glavo. Prebivalstvo je bilo zaradi ogromnih žrtve zdesetkano. Treba je bilo krepko prijeti za delo in se marsikomu odredi, da smo lahko tako hitro obnovili porušeno domovino in pričeli graditi temelje naprednemu gospodarstvu, ki je v povojnih letih naredilo razvoj brez primere v svetu. Premagali smo največje težave in zmagali prav sprčo naporov, vztrajnosti in vzdržljivosti naših delovnih ljudi.

Tovariš Tito je govoril tudi o povojnem razvoju naše dežele. Med drugim je naglasil, da je v industriji zdaj zaposlenih okrog 800.000 ljudi več kot pred vojno. Od skupno zaposlenih v družbenem gospodarstvu je že zdaj kakih 32 odstotkov kvalificiranih in visokokvalificiranih delavcev. Hkrati z razvijanjem proizvodnje in krepitvijo materialne osnove naše družbe pa smo nenehno razvijali socialistične družbene odnose in tako ustvarili velike spremembe v naši državi. Razvili smo sistem neposredne socialistične demokracije, zasnovan na delavskem upravljanju podjetij in družbenem samoupravljanju na družih področjih družbenega življenja.

Govorec o perspektivi našega nadaljnjega razvoja, je tovariš Tito dejal, da sloni na nadaljevanju dosedanje poti. Z izpolnitvijo petletnega plana do leta 1965 bomo povečali skupni družbeni proizvod in narodni dohodek za nad 70 odstotkov, narodni dohodek na prebivalca pa od sedanjih 360 dolarjev na kakih 600 dolarjev.

»Jugoslavija zelo uspešno sodeluje z večino držav vseh celin sveta. To sodelovanje se razvija na načelu aktivne in miroljubne koeksistence z vsemi državami, ne glede na razlike v njihovem družbenem sistemu, ker sodimo, da je to edina alternativa, če se hočemo izogniti novi katastrofi, je dejal tovariš Tito, ko je govoril o prečih zunanepolitičnih problemih.

Vse dokler ne bo splošne varnosti, je treba razorožiti države, ki ogrožajo mir. Danes miroljubni svet ne dovolj, da bi njegovo usodo reševali v zakulisnih diplomatskih igrah, temveč hoče tudi sam sodelovati pri tem in o tem reči tudi svoje besede. Ogromna večina človeštva se ne strinja s sedanjo politiko hladne vojne.

Tovariš Tito se je proti koncu svojega govora dotaknil tudi bližnje konference nebloksovskih držav na najvišji ravni, ki bo v Beogradu, glavnem mestu Jugoslavije, kateri je s tem dano veliko priznanje za njen neutrudni boj za pravične, enakopravne odnose med vsemi državami na svetu - majhnimi in velikimi. O konferenci je dejal med drugim tole: »Pokazalo se je, da posamezne države, mislim na nevezane, ne morejo posamezno storiti nekaj učinkovitega za zboljšanje položaja. Zato je potrebna enotna, odločilna akcija kar največjega števila držav, ki ne pripadajo blokom - in takšen je bil tudi namen sklicanja šestdajke predstavnikov izvenblokovskih držav na najvišji ravni.«

ZUNANJEPOLITIČNI TEDENSKI PREGLED

Po govoru sovjetskega premiera Hruščeva, ki je dejal, da si ZSSR ne more privoščiti nadaljnjega zmanjševanja oboroženih sil zaradi zahodnega oboroževanja in napovedal povečane izdatke za obrambo, so se tudi na Zahodu še drznejše zasilali glasovi, da je treba več storiti za »varnost«. Predvsem, da je treba izdati več denarja za obrambo. Da se je treba psihološko in vojaško pripraviti, da je treba vstopiti ljudem v glavo, kako resen je položaj in da je treba storiti še mnogo drugih korakov v oboroževalni tekmi.

Ni dvoma, da se je svet spet znašel v obdobju ponovne zaostrovanja, v kateri tisti nekje berlinsko vprašanje kot povod toda ne kot vzrok. Zakaj vzroki tisti se globlje v blokovski razvojnosti sveta.

Medtem ko se Vzhod prirožuje, da Zahod počne poslušati nobenega vzhodnega predloga, dolži Zahod Sovjetsko zvezo, da bi rada zaslužila Berlin. In Hruščev je dejal, da bo ZSSR sklenila še letos mirovno pogodbo z Vzhodno Nemčijo. Ta bo fakrat poslala suverena in bo nadzorovala vse dohode od Berlina. Zahodne države pa počejo priznati Vzhodno Nemčijo...

In vendar izmenjava umetnikov, znanstvenikov in študentov med ZSSR in ZDA poteka nemoteno in se celo povečuje, vrstijo se medsebojne manifestacije kulturne in gospodarske narave z obeh strani, število turistov v ZSSR, čeprav še razmeroma majhno, tudi narašča. Poleg togih in nepostuljivih izšati tudi precej razumnih glasov o potrebi po pogajanjih, zblizjevanju, iskanju kompromisa. Tako da slika ni popolnoma črna, čeprav je precej siva. Ni dvoma, da so pogajanja edina rešitev kljub

bojevitim govorom z obeh strani.

Tudi svet ni razdeljen samo na dva bloka. Velik del sveta je izven blokov in prav ta svet se pripravlja, da na konferenci šefov izvenblokovskih držav, ki se bo začela prvega septembra v Beogradu, izdela konstruktivno politiko miru in sodelovanja med vsemi narodi. Neznožno je to, da bi dve največji sili ali dva bloka popolnoma nemoteno in samostojno krojila usodo

tugalski koloniji Mozambik, kjer so daljnovidnejši portugalski naseljenci zahtevali »določene reforme« in »večjo enakost« za črnce, da ne bo prepozno. Toda Salazar ni hotel poslušati niti tega polovičarskega nasveta, ampak je poslal novega guvernerja in uveljavil politiko trdne roke. Vse to pa se dogaja v okviru nekakšnega hinavskega prikrižanja resničnega položaja. Povsod je videti plakate, na katerih si belec in čr-

Pred odločitvami

vsemu svetu, in kar je še huje, spravljala tudi ostali svet v vojno nevarnost. V sedanji ponovni svetovni napetosti bo dejavnost nevezanih držav več kot dragocena.

Vse kaže, da se bodo prav kmalu obnovila pogajanja med delegati francoske in časne alžirske vlade v Evianu, ko je postalo očito, da je de Gaullova grožnja o razdelitvi Alžirije jalova. Žal so bile za to potrebne spet nove žrtve alžirskega ljudstva, ki je na poziv časne alžirske vlade demonstriral proti tem načrtom in odločno povedalo, da hoče enotno Alžirijo, vstevši Saharo.

V portugalski koloniji Angoli se nadaljuje nezporen osvobodilni boj proti sodobno opremljeni Salazarjevi armadi. Upornike čakajo zdale, ko bo nastopilo suho obdobje, še huje preizkušnje, toda dvomljivo je, če se bo portugalski vojski kljub njeni premoči posrečilo streliti osvobodilno gibanje. Še več, če dalje večjo živčnost se polšača belega prebivalstva tudi v vzhodnoafriški por-

neč podajata roke, čeprav so edinega črnca, ki se je prostovoljno javil, da bi stopil v kolonialno oborožene sile - za pri.

Na Koreji je nova vojaška garnitura uknila še tiste demokratične svoboščine, ki so obstajale pred premierom Cangom. Zdal so na vrsti aretacije, odpustitve iz služb, čišče in armadi in civilnih službah. Vojaška junta opravičuje vse te ukrepe s potrebo po nacionalni enotnosti. Američanom najnovejši razvoj ni posebno po godu, ker poteka nekako mimo njihovega nadzorstva, čeprav vsi ti novi južnokorejski vladarčiči zatrjujejo, da so zagrenjeni antikomunisti.

V glavnem mestu Dominikanske republike je prvič po 31 letih prišlo do javnih demonstracij proti osvoboznemu režimu ubitega diktatorja Trujilla. Prezgodaj je še napovedovati, če je diktaturi v San Domingu res zločlena hrbenica, zakaj izkušnje iz preteklih kažejo, da je rahlo popuščanje oblasti lahko samo taktičnega in časnega pomena.

Na preji sami, potem še skupnost

O komunalni dejavnosti v breziški občini - Ljudje radi pomagajo s prostovoljnimi delom

V zvezi z razgibano komunalno dejavnostjo v občini Brežice nam je šef komunalne uprave Anton Rebselj povedal:

»Potrebe po vzdrževanju cest v naši občini so velike, zato nam vedno primanjkuje sredstev za te namene. Toda kljub temu popravljamo ceste in obnovljamo poti. Veliko nam pomagajo ljudje s prostovoljnimi delom. V Dobovi, na Bizeljskem, v Cerkljah in Kapelah so predsedniki krajevnih odborov organizirali delovne akcije, v katerih so sodelovali tamkajšnji ljudje in tako vzorno popravili ceste. Vsačani Velikega Cirkna - Ribnice so zgradili 13 in pol

kilometrov dolgo cesto oziroma, napravili vsa zemeljska dela s tlakovanjem cestišča, šele sedaj so zaprosili komunalno upravo za pomoč. To cesto so pričeli delati januarja in jo dokončali 22. maja. S prostovoljnimi delom so pripravili skupnosti okoli 3 milijone dinarjev. Ljudje iz vasi Mrzljava vas, Zejno, Sobenja vas in Cerine so se prav tako odločili, da bodo s prostovoljnimi delom obnovili pot Mrzljava vas - Zejno. Z delom so pričeli že 17. junija. V kratkem bomo pričeli z gradnjo nove Bizeljske ceste, ki bo dolga 350 m in široka 7 m. Tudi ta cesta bo večinoma zgrajena s prostovoljnimi delom, saj jo bodo gradile

mladinske delovne brigade iz Brežic.

Še letos bomo v novem delu mesta zgradili približno 200 metrov glavne kanalizacije. V tem delu bomo tudi popravili pločnike za glavna popravila so sredstva že zagotovljena. Na Stojanskem vrhu smo zgradili s pomočjo vaščanov vodovod.

V jubilejnem letu naše revolucije bomo uredili grobove padlih partizanov in žrtve fašističnega nasilja ter olepšali okolico spomenikov.

To je sicer le del naše komunalne dejavnosti, vendar tembolj pomemben, ker nam pri tem veliko pomagajo ljudje s prostovoljnimi delom,« zaključil tovariš Anton Rebselj.

K. D.

»DOLENJKA« v Mirni peči na novi poti

Pletilstvo »Dolenjka« je bilo ustanovljeno pred leti, vendar je doslej zgolj zivotalo. Obrat je bil ustanovljen z nalogo zaposliti odlično žensko delovno silo, ki je na mirnoposknem koncu dovolj. Zaradi slabega strokovnega vodstva, obrat namreč ni imel strokovnjakov, več let je deloval pod okriljem raznih drugih podjetij ter zaradi podobnih pomanjkljivosti proizvodna zatikala. Pletilstvo je zaradi tega začelo v težave z obratnimi sredstvi, z razpoložljivimi stroji pa proizvajalca nima posebnih iz-

gledov. Zato so najeli 1 milijon dinarjev posojila za obratna sredstva in 1 milijon dinarjev posojila za nakup nove opreme. Kupili bodo 3 sodobna stroja in prenehanje rili protizvojnega in izdelavo volnenih izdelkov. Da bi nadomestili pomanjkanje strokovnjakov, so se dogovorili z znano tovarno v Račici, kamor bodo poslali eno delavko na specializacijo, iz Račice pa bo prišel v Mirno peč strokovnjak, ki bo izboljšal organizacijo proizvodnje. Po vsem tem je pletilstvo v Mirni peči prav gotovo obstajalo bojši časi.

Nov gasilski dom v Novem mestu

O gradnji gasilskega doma v Novem mestu smo že poročali. Zadeva je že toliko dozorela, da bo gradnja prav kmalu pričela. Dom bo stal ob Ločenski cesti na parceli pri pokopališču (nasproti sedanjega sejmšča). Gradnja je bodo izvedli strojno podjetje, ki bo potrebnih 91 milijonov dinarjev sredstev, od tega bo prispevalo 60 milijonov DOZ, 30 milijonov OLO, preostanek pa bodo vzele iz okrajnega gasilskega sklada. Gradnja bodo pričeli takoj ko bo podpisana pogodba z najboljšim ponudnikom iz vrst gradbenih podjetij. Letos bodo stavbo zgradili do strehe. V novem gasilskem domu bo dobila prostore poliklona gasilska enota, ki je v našem okraju zelo potrebna. V eni traktu stavbe bodo delovale mehanizma, mizarstva, kovarska in elektro delavnica. Kljub bodo popravljale razna gasilska orodja in opremo ter nudile servisne usluge tudi ostalim potrošnikom. To bo omogočilo, da bo gasilski dom v bodočnosti postal ustanova s samostojnim finančnim.

Avtomobil v plamenih

9. julija je dežurni LM iz Novega mesta po telefonu sporočil, da se je v cesti v Ločni dogodila težja prometna nesreča. Nekaj minut kasneje so se proti Ločni odpeljali organi LM, razen tega pa so poslali z njimi še dežurnega militearja LM. Na pomoč so poklicali tudi gasilce.

Po prvihvi je patrulja poročala, da je ob 9.25 peljal traktorist Stane Bevc, zaposlen pri KGP na črnočrnijskem obratu, traktor s priklopnico št. 11103. Pri odjezu ceste v novomeško kolonijo do novih hiš mu je pripeljal nasproti avtomobil DKW št. 1957, ki ga je vozil Josip Hercigonja iz Novega mesta. Ko sta se traktor in avtomobil srečala, sta trčila, pri čemer je bil sušnik tako močan, da je avtomobil zasukalo po cestnišču. Zaradi prehudega trenja je osebnii avto začel goreti in ga niso mogli pogasiti niti gasilci, ki so prišli tja le nekaj minut po nesreči. Voznik osebnega avtomobila njegov brat in zena so se iz gorečega avtomobila rešili brez težjih poškodb. Pogoreli avto je bil vreden okrog 30.000 din, na traktorju pa je škoda še približno 10.000 din.

SPLOŠNO KLJUČAVANSTVO LJUBLJANA Gradaška 22

opremlja vse vrste ključavnice kuhinje in samopostrežnih restavracij in izvršuje uslužnostna dela. Cene konkurenčne, kvaliteta prvovrstna. Za naročila se toplo priporočamo!

HIDROELEKTRARNA DRAVOGRAD CESTITA ZA DAN VSTAJE - 22. JULIJ

»MERCATOR« VELETRGOVINA

JVOZ - IZVOZ LJUBLJANA ASKROČEVA 3

»METKA« Mehanična tiskalnica CELJE - Ispavčeva 22

Velika izbira modnih poplunov za strelce in ženske obleke, vseh vrst damastov in inleto, kanafasov! Kvaliteta modni vzorci, ugodne cene! Zadržite pri nakupu tkanine z zaključnim znakom »METKA«!

OBJAVE - RAZPISI - ODLOKI - OBVESTILA

Razpis Industrijske rudarske šole v Zagorju

Industrijska rudarska šola v Zagorju ob Savi razpisuje vpis učencev v I. letnik šole za šolsko leto 1961-62. Rudarski odsek: 45 učencev za poklice rudarja-koparja. Kovinarski odsek: 45 učencev za poklice strojnega ključavnarja, strugarja, rezkarja, kovača. Elektro odsek: 25 učencev za poklice obratnega električarja, elektroinstalaterja in elektronarjalca. Pogoj za vpis: 1. Dokončana osemletka. V rudarski odsek bodo sprejeti tudi kandidati z marjšo šolsko izobrazbo, vendar z izpolnjenjo šolsko obveznostjo. 2. Starost od 15-17 let, za rudarski odsek 15-18 let. 3. da je kandidat telesno in duševno zdrav. Kandidat mora predložiti za vpis naslednje listine: 1. prošnjo kolokovalno s 50 din. 2. izpis iz roj. matične knjige. 3. zadnje šolsko spričevalo. 4. mnenje osnovne šole o sposobnosti in usposobljenosti kandidata. Če prost za vpis neposredno po končani osnovni šoli. V prošnji obvezno navedite točen naslov (mesto, kraj), hišno št. in pošto ter stroko in poklic, ka-

kazpis stipendij zdravstvenega doma v Novem mestu

Upravi odbor Zdravstvenega doma. Novo mesto, razpisuje za šolsko leto 1961-62 naslednje stipendije: 2 stipendiji za šolanje na Babiški šoli 1 stipendijo za šolanje na Šoli za sanitarno tehniko, oddelku za medicinske laborante. Pogoj je uspešno dovršena osemletka. Prošnje za stipendiranje je potrebno vložiti na upravni odbor Zdravstvenega doma Novo mesto do 30. VII. 1961.

Dražbeni oklic

Je vpisano pod vl. št. v. 379 in 711 K. o. Stojanskim vrh ter pod vl. št. 188 k. o. Mostec, je ocenjeno skupno na 1.733.097 din; najnižji ponudnik za celotno posestvo 1.138.726 din. Posestvo se bo razpodelo po manjših erotah. Vsak kupec mora položiti ob začetku dražbe po eno desetino cenilne vrednosti skupine, katero hoče dražiti. Posestvo nima nobenih vknitiznih bremen. Ravnanstevstvo Industrijske rudarske šole Zagorje ob Savi! Drajbeni po pok. Nuhar Marji

Umno varčevanje je prava pot do blaginje!

Varčujte tudi vi in vložite svoje prihranke na hranilno knjižico pri - MESTNI HRANILNICI V MARIBO U Blizu 20.000 vlagateljev in nad milijardo dve sto milijonov dinarjev vlog je dokaz, da uživa Mestna hranilnica v Mariboru veliko zaupanje med vsemi plastmi prebivalstva. D-nar je varno naložen in prinaša lepe obresti! Za vlogo jamči država!

Trgovsko podjetje »Standard«, Novo mesto, sprejme takoj ali po dogovoru v delovno razmerje glavnega knjigovodja.

Pogoj: srednješolska izobrazba z najmanj 3-letno prakso v knjigovodstvu ali nepopolna srednješolska izobrazba z najmanj 5-letno prakso v samostojnem knjigovodstvu. Sprejmejo se tudi moški kvalificirani delavci v trgovini za delo v »Standard« stroji v Novem mestu. Prošnje s opisom dosedanje prakse je, treba poslati na upravo podjetja do 30. VII. 1961

Kratke Z RAZNIH STRANI

■ Predsedniki Jugoslovdne Afrike so pozvali OZM, naj reši ljudstvo tega ozemlja zatiranju po vojski Južnoafriške unije, ki izvaja skrbništvo na tem ozemlju in neče dovoliti komisiji OZM, da bi prišla producirati položaj.

■ Po nepopolnih podatkih je na referendumu za novo turško ustavo glasovalo kakih 60 odstotkov volivcev, ki so se udeležili volitev. Ustava druge turške republike prinaša mnoge socialne in gospodarske reforme. Delavcem je zagotovljena pravica do dela in stavke, da bi si izboljšali položaj. Nova ustava med drugim določa razdelitev zaslužnih zemljiških posesti, če jo to v korist družbi.

■ Maršal britanskega vojnega letalstva in poveljnik britanskega letalstva na Sredozemlju v drugi svetovni vojni John Siesler je v odprtem pismu »Sunday Times« predlagal, naj bi zahodne države jasno povedale Zahodni Nemčiji, da je meja na Odrin in Nisi »edina razumljiva odskodnina za stranske krivice, ki jih je Hitlerjeva Nemčija storila Poljakom«.

■ V Canberra v Avstraliji se je začela konferenca 12 držav o Antarktiki. Konferenca bo trajala dva tedna in bo sprejela nadaljnje praktične ukrepe glede sporazuma o sodelovanju pri raziskovanju tega dela sveta. Sporazum, ki je 1959 v Washingtonu delegati seden države prepoveduje na Antarktiki vsak ukrep vojaške narave.

■ Prvič po 31 letih je opozicija v glavnem mestu Dominikanske republike javno izrazila svoj strah do osvobozenega režima ubitega diktatorja Trujilla. Med demonstracijami je množica zažgala radijsko postajo.

■ Prvi kozmonavt sovjetskega letalstva Jurij Gagarin je prisel v London, kjer ga je sprejel tudi britanski premier Macmillan. Za 26. julija napovedujejo, da bo Gagarin obiskal Kubo.

■ Po najnovejših poročilih je nad 250 potnikov izgubilo življenje na portugalski trgovski ladji »Save«, ki je nasledila in se vrgla blizu portugalske vzhodnoafriške kolonije Mozambika. Na ladji je bilo 559 potnikov. Ladja je prevzela petrolej, gorivo Dieselove motorje in strelivo.

»METKA«

Mehanična tiskalnica CELJE - Ispavčeva 22

Emigrantom, ki se žele vrniti v domovino, bomo posvetili vso pozornost

Na mednarodnem kongresu združenj organizacij borcev NOV Jugoslavije je tovariš Aleksandar Ranković, predsednik nove Zveze združenj borcev, govoril o korenitih družbenih spremembah v naši državi, do katerih je prišlo po štirih letih herojskega oboroženega bojevanja in šestnajstih letih poveljnega ustvarjalnega dela naših narodov. Med drugim je zlasti poudaril, da sta mir in mednarodno sodelovanje najvažnejša potreba ljudi po svetu. Posebej je naglasil tudi naloge, ki so zdaj pred organizacijami borcev NOV; med temi zavzema pozornost za nepretrgano zviševanje produktivnosti eno prvih mest. Govoril je tudi o mednarodnem sodelovanju borcev, kateremu bomo tudi posebej posvečali še več skrbi. Svoj referat je tovariš Ranković zaključil z besedami: o naših emigrantih, ki jih zaradi posebnega pomena pomatiskujemo v celoti. Ko je govoril o tem vprašanju, je tovariš Aleksandar Ranković dejal:

Tovariši in tovarišice! Ob tej priložnosti bi hotel govoriti o vprašanju, ki za lastno našo pozornost, o vprašanju naše emigracije. To vprašanje obravnavamo tako s stališča upoštevanja mednarodnih sporazumov kakor tudi v luči vse naše politike humanih odnosov in skrbi za ljudi.

Znano je namreč, da so pred izbruhom druge svetovne vojne bili zaradi različnih zgodovinskih in političnih činiteľev, zlasti pa zaradi težavnih gospodarskih razmer - številni naši državljani prisiljeni, da zapuste svoje domače ognjišče in da v drugih državah v daljnih krajih poiščejo sredstva in možnosti za lastno življenje in za vzdrževanje svojih družin. To je bil surov boj za obstanek, ki je pripeljal do množičnega emigriranja našega življa iz skoraj vseh krajev Jugoslavije. Po nepopolnih podatkih se je do začetka druge svetovne vojne izselilo iz naše države več kakor 1.300.000 naših ljudi.

Čeprav so naši izseljenci, ko so odhajali v svet, verjeli, da zapuščajo svojo domovino in družino samo začasno, je zaradi težavnega gospodarskega in političnega položaja v bivši Jugoslaviji velika večina ostala in se za stalno naselila v državah, ki jih je izbrala za svojo novo domovino.

Toda kljub odsotnosti in prostorni oddaljenosti pretežno del naših izseljencev ni pretrgal stikov s svojo staro domovino, ampak so do nje

ob vsaki priložnosti izražali svoja domoljubna čustva, bratsko vzajemnost in pripadnost. Tako je bilo tudi v drugi svetovni vojni, ko so se naši izseljenci opredelili in aktivno pomagali osvobodilnemu boju, ki so ga bili naši narodi za svojo svobodo in neodvisnost.

Ko so tako pokazali svoje odločno stališče glede dogodkov v Jugoslaviji, so naši izseljenci hkrati v precejšnjem obsegu omogočili, da se je v tujini uspešno pobijala lažna propaganda in zvedela resnica o junaskem boju naših narodov in njegovih namenih. To je bilo prav tako pomembno, zlasti ker so znani poskušali, da se dejansko dogajanje v naši državi prikrije ali pa lažno prikaže.

Pomoč teh naših izseljencev ni prenehala niti po osvoboditvi države in pomagali so iz vsega srea in z namenom, da pomagajo trudu in prizadevanjem naših narodov, da bi kar najhitreje obnovili in zgradili svojo opustošeno in porušeno državo. Zato je ta moralna, politična in materialna pomoč še en viden dokaz trdne vezi in manifestiranja bratske vzajemnosti in domoljubnih čustev do njihove stare domovine. Hkrati pa so odnosi in zveze z našimi izseljenci ter njihovimi družinami in organizacijami kakor tudi čedalje bolj intenzivna aktivnost in čedalje bolj pisani vzajemni stiki v tej smeri pozitivno vplivajo in še vplivajo na razvoj medsebojnih odno-

sov Federativne ljudske republike Jugoslavije z deželami, v katerih ti danes žive. Veliko manj je tistih, katerih emigracija je bila neposredno povezana z dogodki druge svetovne vojne in pozneje. Tu gre za tiste, ki so se zaradi okoliščin med osvoboditvijo naše države znašli izven meja naše domovine, pa naj gre za vojne ujetnike, internirance ali tiste, ki so bili odpeljani na prisilno delo, kakor tudi tiste, ki so ostali tam zapeljani od sovražne propagande; pa tudi tiste, ki so pod vplivom ali prisilskom fašističnih okupatorjev in njihovih pomočnikov v organiziranju bratomornega boja in izvrševanju vojnih zločinov zapustili z njimi državo in iskali varstvo v tujini.

Tako so se torej po drugi svetovni vojni izven meja naše države znašale tudi nove skupine izseljencev, izmed katerih pa se jih je precej vrnilo v svojo državo, ker so spoznali, v kakšno zablodo jih je spravila lažna propaganda. Pred posebno veliko nalogo smo se znašli, ko je ob koncu vojne prišlo do reparacijskih vojnih ujetnikov, internirancev, obsojencev in drugih naših državljanov, ki jih je okupator prisilno odpeljal iz Jugoslavije. Za izpolnitev te naloge je vlada demokratične federativne Jugoslavije ustanovila aprila 1945 državno komisijo za reparacijo, ki ji organizirala vrnitev teh naših državljanov v domovino ali na ustrezno delo v gospodarstvu. Repatriirani otroci brez staršev so bili poslani v otroške domove.

Večina tistih, ki so se naprej ostali v tujini, je začela različno izražati svoj pozitiven odnos do nove Jugoslavije, ker so spoznali vso brezizhodnost položaja, v katerem so jih pripeljali prav tisti ljudje, ki so jih poglajali v emigracijo in ki so iz sovražstva do Jugoslavije napravili poklic.

Nadaljnja krepitev mednarodnega ugleda naše države in čedalje večji uspehi v njeni graditvi bodo nedvomno tudi v prihodnje vplivali na njihov čedalje bolj pozitiven odnos do nove Jugoslavije. V svoji politiki tako do starih izseljencev kakor tudi do drugih emigrantov je imela naša država vedno dosledno stališče, zlasti glede vsestranske pomoči in varstva; s pomočjo naših diplomatskih in konzularnih predstavnosti kakor tudi z drugimi sredstvi in z omogočanjem povratka v domovino. Pri tem smo se zavedali, da emigriranje iz svojega okolja iz kakršnihkoli razlogov povzroča veliko težav in negotovosti tako izseljencu kakor tudi njegovi družini.

V želji, da bi še naprej pomagal vsem našim izseljencem, bo Zvezni izvršni svet vsem tistim, ki to žele in zahtevajo, še naprej omogočal

da urede svoj odnos do Federativne ljudske republike Jugoslavije, to je, da legalizirajo svoj položaj in tako zagotove normalne stike s svojimi družinami in prijatelji ter svojo domovino. Tistim, ki se žele vrniti v svojo domovino in k svoji družini, bo posvečena vsa pozornost, da bi se kar najlaže skupaj z drugimi našimi delovnimi ljudmi vključili v normalno življenje. V tej smeri bomo storili tudi nekatere ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili nadaljnje izvajanje takšne naše politike do naših izseljencev.

Tudi spomenik na Gričku izpričuje: »Nočemo vojne!«

Praznično okrašena je pričakovala Bela krajina letošnji dan borca. Bogat spored prireditve, posvečenih 20-letnici začetka revolucije, in množičnost sta dajala slavnostnim dnevom še posebno obeležje. Deželico med Kolpo in Gorjanjci je obiskalo v prvih juljskih dnevih veliko starih in novih znancev; med njimi so bili tudi tržaški borci in zastopniki mariborskih delovnih kolektivov. Posebno prisrčno je bilo srečanje zastopnikov tovarne DELAMARIS iz Izole, ki so obiskali šolo v Adlešičih in ji podarili komplet televizijski sprejemnik, medtem ko je kolektiv MEHANO-TEHNIKE iz Izole podaril televizor šoli v Dragatuju. Lepše pa niso mogli postopiti dneva borca kot s prisrčnimi obiski starih partizanskih krajev.

Otvoritev novega hotela »Lahinja« v Crnomlju in campinga ob Kolpi na Vinici poročamo posebej; naj tu je še podčrtamo, da pomenita oba objekta dragoceno pridobitev za nadaljnji razvoj turizma v Beli krajini.

Crnomelj je pričakal in pozdravil svoje goste okrašen kot se menda nikoli po vojni! Organizatorji slavlja so se izkazali, to je treba posebej podčrtati. Mesto je bilo en sam šopek cvetja in zastav, pot na Griček do novega spomenika pa še prav posebej 3. julij zvečer je pred-

Pogled na del množice med slovesnostjo ob novem spomeniku na Gričku nad Crnomljem; 4. julija se je zbralo v Beli krajini nad 5.000 ljudi

Tudi spomenik na Gričku izpričuje: »Nočemo vojne!«

sednik ObLO Janez Zunič odkril na gradu spominsko ploščo, na kateri piše:

»V tem gradu je od junija 1944 do maja 1945 deloval okrožni narodnoosvobodilni odbor, ki ga je belokranjsko ljudstvo izvolilo 18. junija 1944«

V torek zjutraj so ljudje poslušali prenos osrednje slovesnosti iz Titovih Ulic, na Gričku nad Crnomljem pa se je začela zbirati množica ljudstva. V imenu občinskega odbora ZB je goste in domačine pozdravil Franc Košir; slovesnosti so se udeležili tudi zastopniki CK ZKS in Izvršnega sveta LRS, JLA in tržaška borci, tovariši iz LRH, OLO in sosednjih okrajev. Generalni major Franc Kočevar-Ciril je nato govoril o prehojeni poti jugoslovanskih narodov, o bistvu naše revolucije in njeni 20-letnici. Posebej je poudaril, da bi brez tovariša Tita in naše Partije postali moderni sužnji in hrana fašističnih topov, tako pa smo, združeni v nezlomljivem bratstvu naših narodov, ustvarili novo Jugoslavijo. Rešili smo se smrtno nevarnosti za obstoj naših narodov, žrtve so rodile svobodno FLRJ. Delež Bele krajine v tem boju je bil velik in s ponosom

se spominjamo vseh, ki so kakorkoli sodelovali v revoluciji, je med drugim dejal tov. Kočevar. Opisal je množičnost vstaje, ogromno pomoč ljudstva v borbi, hrani in sodelovanju z vojsko, bratstvo hrvaških in slovenskih partizanov. Na rezultata revolucije gradi naprej svojo srečno bodočnost tudi Bela krajina. Proslava na Gričku pa je kot vse druge prireditve v tem mesecu ena izmed mogočih manifestacij, s katerimi zahtevamo: NOČEMO VOJNE, TEMVEČ MIR! Tovariši Kočevar je nato obudil spomin na najdragocenejšo žrtvo, ki so bile potrebne za zmago. Počastil je njihov spomin in izrekel v imenu vseh toplo zahvalo najboljšim sinovom, ki so za svobodo ljudstva dali svoja življenja.

Nato je general Kočevar odkril spomenik žrtvam revolucije in ga predal v varstvo občinskemu ljudskemu odboru v Crnomlju. Po odkritju je zapel pionirski pevski zbor, nakar se je tovariš Košir toplo zahvalil vsem, ki so pomagali občinskemu odboru ZB zbrati sredstva in postaviti spomenik na Gričku. Predstavniki ZB NOV Slovenije, okr. odborov ZB iz Ma-

ribora, Novega mesta, obč. odborov ZB iz Crnomlja, Trbovelj in tovariši iz Trsta so nato položili pred spomenik vence, s čemer je bilo slavlje zaključeno. Več tisoč ljudi si je nato ogledalo spomenik, delo akademskega kiparja Jakoba Savinska.

Tudi 4. julija je bil množičen obisk na Imrni gori, v kopalšču na Vinici, na Gorjanjcih, v novem gostišču na Vinomeru nad Metliko in drugje po Beli krajini, ki je dostojno in slovesno počastila dan borca.

Brežice ob 20-letnici vstaje

V Brežicah so zelo lepo počastili dan borca. Zvečer pred spomenikom so enote JLA in obrzinski predvojaške vzgoje uprizorili napad na brežiški grad. Veliko gledalcev je z zanimanjem opazovalo vaje mladih borcev. Po končanem napadu je množica z mladinsko godbo na čelu odšla na stadion, kjer je imel slavnostni govor kapetan JLA Žilindra. Sledil je ognjemet, ljudje pa so pričeli z rajanjem.

Slavje na Malkovcu

Tudi v Trzinu so se zbrali zvečer pred dnevom borca borci na Malkovcu. Pred spomenikom, okrašenim s cvetjem, so proslavili 20-letnico vstaje naših narodov. V govoru je član ZB poudaril, kako važne so bile akcije partizanov iz okolice Trzinca od prvega dne okupacije. Pred spomenikom so zapeli dve partizanski pesmi, poslušali pa so tudi recitacije partizanskih borbenih pesmi. Kasneje so se borci zbrali ob tabornem ognju, kjer so izmenjali partizanske spomine. Kljub temu, da je slavlje zelo uspešno, smo pogrešali nekatere borce, ki se zaradi domačega dela zborja niso udeležili. Vsaj za nekaj ur bi se lahko žrtvovali in počastili spomin na vse, ki so izgubili svoja življenja, da danes živimo v svobodi in nemoteno delamo.

V Močniku pri Zdolah so 2. julija odkrili spomenik Rudiju Rožanecu, ki je padel tu 8. avgusta 1942. Spomenik je odkril predsednik občinskega odbora ZB iz Brežic, tovariš Žilindar-Janoš (Foto: Milenko Roš)

V slavo in spomin borcem revolucije

Dan borca smo letos praznovali še posebno slovesno; dvajsetletnica začetka revolucije in naš boj proti fašističnim osvajalcem sta odjeknila po vsem svetu, ki je obsežno komentiral govor maršala Tita na največji slovesnosti v Titovih Ulicah. Zlasti je ves svet prisluhnil svarilu, ki ga je tovariš Tito izrekel na račun ponovnega oboroževanja Nemčije in dopuščanja stanja, ki je napeto in zelo podobno razmeram tik pred začetkom II. svetovne vojne. Četrtil julij smo slavili v vsej domovini kot resničen praznik borcev nove Jugoslavije; od Triglavca do grške meje je bilo čutili mogočno željo in zahtevo naših narodov: podjimo po poti miroljubnega sožitja, da se obvarujemo najhujšega - uničujoče vojne!

4. julij smo slovesno praznovali tudi povsod v našem okraju. Posebno slovesno vzdušje so imele številne prireditve in proslave v občinih Crnomelj in Novo mesto, dan borca pa so počastili tudi v vseh drugih občinskih središčih in številnih krajih, znanih iz let NOB in naše revolucije. Organizacije Zveze borcev so lepo okrasile vse spomenike in spominska znamenja, povsod pa je bilo opaziti množično praznovanje dneva borcev.

V Novem mestu so v Kandiji pričeli slavnost 4. julija ob 8. uri zjutraj z otvoritvijo dvorane in prostorov za družbene organizacije. Oboje so pričeli graditi letos brez vsakih sredstev. Kar 3000 prostovoljnih delovnih ur so prispevali pripadniki JLA, 3000 delovnih ur in 200 tisoč dni gotovine prebivalci Kandije, na razne načine pa so veliko pomagali mnogi novomeški kolektivi. Novi prostori bodo pripomogli k živahnemu kulturnemu in družbeno političnemu življenju v Kandiji.

Ob 9. uri je v prostorih Grmske kmetijske šole prof. Janko Jarc, ravnatelj Dolnjskega muzeja, odprl razstavo »Dolnjska v I. 1941«, ki je v besedilih, v sliki in s pomočjo izvirnih dokumentov zelo lepo ponazorila razvoj vstaje od pričetka okupacije do ustanovitve prvih uporniških enot in prvih vojaških uporniških akcij v Sloveniji, s posebnim ozirom na naše področje.

Kmalu po otvoritvi razstave so se ljudje zbrali ob televizijskih sprejemnikih na Grmu (kjer je bil javni prenos) in po hišah ter sledili prenosu proslave v Titovih Ulicah.

Popoludne ob treh so na Grmu na levi kulturni prireditvi razvili prapor Krajevne organizacije ZB Kandije. Proslave v Novem mestu so priredile družbene organizacije v Kandiji s pomočjo in sodelovanjem občinskega odbora SZDL v Novem mestu.

V Sentejnu so proslavili dan borca z novim spomenikom, ki ga je odkril sekretar okrajnega komiteja ZKS Franc Pirkovič.

Na Ruperč vrhu so se zbrali prebivalci ob spomeniku padlim borcem ter v slovesnosti s kulturnim programom proslavili dan borca in 20-letnico ljudske revolucije. Tri patrle Zveze borcev so obišle 62 partizanskih družin v okolici, jih obdarile s skromnimi darili ter v razgovorih obudile spomin na dni boja.

V Zuzemberku so na predvečer priredili akademijo, na praznični dan pa so se Zuzemberčani zbrali ob televizijskem sprejemniku in spremljali proslavo v Titovih Ulicah.

Iz Skočjana se je odpravila patrle petdesetih članov Zveze borcev na Bučko, na prizorišču prve večje partizanske akcije v letu 1941 so položili venec.

V Smarjeti so že v nedeljo 2. julija slovesno razvili prapor organizacije Zveze borcev

V Straži so se prebivalci zbrali na predvečer ob tabornem ognju in po slavnostnem govoru pokramljali o dnehu boja in revolucije.

Na Velikem Kalu pri Mirni peč so priredili proslavo pri spominski plošči.

Belgradski vseh delovnih brigad, ki delajo v romski občini, so prav tako kot prebivalci slovenskega prostora dan borca. Brigada v Zuzemberku je sodelovala v krajevnem programu. Taborniška brigada v Prečni je priredila lep taborni ogenj. Ljubljanska študentska brigada, ki dela na Otočcu, pa živopisno proslavo.

Premalo je prostora, da bi našli in našli množico proslav, ki so se zvršale tisti dni. Naj bo dovolj, če poudarimo, naši delovni ljudje so proslavljali dan borca povsod.

Delovni ljudje iz občine Trebnje so za dan borca pohiteli na Debenc, kjer so se zbrali ob planinski koči in novem razglednem stolpu. Dopoldne ob 11. uri so odkrili na steni kočje dve spominski plošči na prvi je vklesan napis: »Borcem in aktivistom v spomin na slavne dni NOB ob 20-letnici revolucije - Debenc, 4. VII. 1941«, na drugi plošči pa so imena tovaršev, ki so med NOV padli v raju Debenc; to so bili:

Špeč Franc, Hruška Mirko, Stanja Tomček, Janežič Rezi, Kovac Franc, Kovac Lado, Zupan Zan, Abina Joze, Stran Berce, Kostanjevin Vinko, Erman Emil, Kovačič Alojzija, Blatnik Janez, Lončarič Stane, Brzin Nace in Zupančič Ivanika.

Trije kongresi organizacij naših borcev: ZB NOV, Zveze vojaških vojnih invalidov in Združenja oficirjev in podoficirjev (ZROF) so prve dni tega meseca sklenili, da se bo jevnjske organizacije v državi združijo v enotno organizacijo borcev NOV. Generalni sekretar ZB Jugoslavije, Velimir Stojnić, ki je kongresu predložil tudi novi statut, je med drugim poudaril, da zahteva prilagoditev današnjim potrebam in pogojem dela sam družbeni sistem. Na območju komunbe bodo te organizacije še obdržale dosedanje oblike dela, ker bodo tako laže reševale posamezne probleme, ki so seveda zelo različni pri invalidih, oficirjih in seveda tudi v organizaciji Zveze borcev. Skupni kongres treh organizacij je razpravljal o načelih novega združenja

Zadnje majske dni so v Ljubljani odprli novo samopostrežno trgovino, ki je že 26. te vrste v Sloveniji. Oskrovala bo okrog 4 tisoč ljudi belogradske občine, v njej pa bodo lahko dobili razen živilskih izdelkov tudi konfekcijsko blago V novi trgovini je tudi manjši bife z mizami in toplimi jedmi.

Vajenska mladina v partizanskih krajih

Po končanem šolskem letu so vajenci prosla letnika novomeške vajenske šole 6. julija na počen letu po znanih partizanskih krajih iz Novega mesta so se odpejali z avtobusom, spremljal pa jih je prvoborec Joze Zamljen-Drežec in jim pripovedoval o dogodkih in krajih na Dolnjskem in v Beli krajini, kjer so se že zgodaj začelo razvijati slovensko partizansko, skoraj 160 km po prepotovani, vsak kraj pa je znal tovariš Drežec tako nazorno opisati, da je vsem ostal globoko v spominu.

Mladci delujejo v zemljana rast ljudske oblasti od terenskih krajevnih, rajonskih in okrožnih odborov v Topliški dolini do SNOŠ v Crnomlju. Zvedeli so tudi, kakšno je bilo delo v tiskarnah, o tehnikah in kako je nastal predhodnik domačega tednika Dolnjski glas. Spoznala so silniki o delu v delavskih na Stenli zmagah, o lučarjih in kulturnih - partizanskih v Crnomljah in Srednji vasi Na Lokvah so počastili spomin umrlega komandanta Staneta. Od Crnomlja so šli mimo Kamnarice in Trzinca; ogledali so si Vinico,

Zupančičev rojstni kraj, muzej ra Vinici, grad in novo kopalšče ob Kolpi. Od tam jih je cesta vodila ob Kolpi navzgor, kjer so nekateri prvi videli belokranjska stališča in breze. - Ko so prišli Adlešiče, so si ogledali še ruševine starega podbrškega gradu, nato pa so se peljali po kmetijskem področju v

članom sindikalnih organizacij!

Ne zamudimo velikega slavlja za dan vstaje v Ljubljani! Prestolnica naše domovine bo za letošnji 22. julij gostiteljica delovnih ljudi iz vseh slovenskih krajev! Proizvajalci-upravljavci, manifestirajmo pridobitve naše osvobodilne borbe na slavnostnem mitingu 21. julija zvečer v Ljubljani!

NA SVIDENJE V LJUBLJANI! OBČINSKI SINDIKALNI SVETI

članom Zveze borcev!

Osrednja proslava 20. obletnice revolucije v Ljubljani bo partizansko srečanje v najširšem pomenu; tu se bomo sešli vsi nosilci družbenega napredka v naši državi. Udeležimo se zato množično velikega srečanja 21. julija zvečer na glavnem zborovanju v Ljubljani in nato velikega vseljudeškega veselja v gostoljubni prestolnici Slovenije! Prijavite se takoj občinskim pripraviljalnim odborom za udeležbo na proslavi v Ljubljani, zagotovite si prevoz v Ljubljano!

Mladinci in mladinke!

V Ljubljani se bosta 21. in 22. julija srečali dve generaciji: uresničevalci borbene zgodovine slovenskega ljudstva in mladi roj, ki se učijo ob junjskih dejavnih četov in bratov! V času ustvarjalnega poleta in veličastne graditve socialistične domovine stopamo ml mladci po slavni poteh, utrlih že pred dvajsetimi leti. Pohitimo zato 21. julija vsi v našo hoto Ljubljano, srce naše revolucije, na veliko srečanje dveh generacij! Ljubljana, ki je vklesala svoje ime v največje strani slovenske zgodovine, nas vabi!

OBČINSKI KOMITEJI LMS

Občinski odbori ZB NOV

okolici Metlike. Ustavili so se še na Suhorju, nakar jih je avtobus spet popeljal proti Novemu mestu.

Nedvomno so taki izleti za mlade ljudi zelo koristni. Mladci ljudje morajo spoznati zgodovino in razvojno pot domačih krajev. Novi predmet - družbeno in ekonomsko vzgojo - na srednjih in strokovnih šolah šele uvajamo in še ne vemo, kako ga je pravzaprav treba poučevati. Mislimo, da so podobni izleti za hitro doseganje gradiva, ki ga predpjuje novi predmet, zelo primerni. Od vsajenja jih je bilo okrog deset doma iz Bele krajine. Povedali so, da maršaleca o preteklosti in sedanosti domače pokrajine do izleta sploh niso vedeli. Mislimo, da tudi v prihodnje ne bi smelo biti ovir, če bi hoteli prirediti podobne izlete. Prav bi bilo, da bi tudi za mlade iz tovarš in podjetij od časa do časa organizirali srečanje s prvoborci. - Zlasti letos bi mladi ljudje lahko čimveč zvedeli o preteklosti svojega domačega kraja.

MI T

Tako kot tokrat najbrž Crnomelj po vojni ni bil še nikoli okrašen: vsepovsod so palopale zastave, praznično vzdrušje je bilo opazno na vsakem koraku...

Izobraževanje v komuni

Na seji upravnikov delavskih ljudskih univerz, ki je bila v Novem mestu 27. junija in so ji prisostvovali predstavniki občinskih odborov Socialistične zveze, je razprava načela vprašanja izobraževanja v posameznih komunah, ki bodo morale poslej v svojih izobraževalnih centrih zagotoviti kvalitetno stopnjo izobraževanja in preiti na ekonomsko osnovo. Že predsednik komisije za ideološko izobraževanje Marijan Lah je v svojem poročilu zajel vrsto problemov splošnega izobraževalnega sistema in posebej poudaril, da bodo ljudske in delavske univerze izgubile status proračunskih ustanov, s čimer se bo bistveno spremenila tudi njihova vloga. Če namreč ugotovljamo, da je bilo izobraževanje na splošno preveč praktičistično, premalo načelno in nepoglobljeno, moramo iskati glavni vzrok prav v reševanju vprašanja pravičnosti vsega dela izobraževalnih ustanov, ko smo trošili sredstva največkrat na neproduktivne in neuporabne, da smo pač porabili določeno vsoto, namenjeno za izobraževanje, nismo pa gledali, ali so bila sredstva res koristno porabljena. Prihodnja politika finansiranja v izobraževanju se bo morala nasloniti predvsem na kvaliteto in kvantiteto predavanj in zlasti na dosežene rezultate določene ustanove.

Bržčas je bila glavna pomankljivost v izdelavi programov posameznih ljudskih in delavskih univerz. Pisarniško načrtovanje za določeno sezono bo treba odpraviti, saj gre zdaj predvsem zato, da upoštevamo resnične potrebe v območju izobraževalnih središč ter hkrati prehod od splošnega k specializiranemu načinu izvajanja izobraževalnega načrta. Delavske univerze v industrijskih središčih bodo torej imele načelni program predavaj povsem drugačen kot druge v področjih negospodarskih dejavnosti. Ko razglajamo o tem, se nam brž vsiljuje pomislek, kdo naj tu in tam predava, ali imamo dovolj sposobnih ljudi ali pa bomo morali nadaljevati s staro prakso, da beseda za »vrha« več za-

leže. Če bi ocenili dejansko stanje sposobnosti izobraževalnega kadra, bi ponekod res ne našli ustreznih predavateljev, zato pa jih je dovolj v bolj razvitih komunah. Veših celo pomislimo, ali ne gre to v škodo manjših komun, ki uvažajo predavatelje iz večjih in močnejših izobraževalnih centrov, ugotovljamo pa, da tudi v večjih središčih delavske in ljudske univerze niso dosegle zadovoljivih rezultatov, kar bi nedvomno lahko pripisali posledicam načrtnega izobraževalnega sistema in nejasnih oblik presplošenih predavanj. Pomoč šibkejšim komunam oziroma manjšim delavskim univerzam v njih bo nujna in koristna, pri tem pa nikakor ne bi smeli manjših ustanov ukinjati.

Skoraj vsi predstavniki delavskih in ljudskih univerz so menili, da je bila prešibka pomoč družbenih in političnih organizacij, zlasti Socialistične zveze. Ta je največkrat prepustila idejno-vzgojno izobraževanje delavskim univerzam, nenehno sekeje pa so v tem času le životarile. Razumljivo je, da se ob tem pojavljajo vprašanja, kakšen namen imajo razne univerze. To so predvsem središča za izpopolnjevanje, znanja, ki ga redno šolanje ne more dati, na drugi strani pa morajo pojasnjevati preče probleme, ki se pojavljajo doma in po svetu. Idejno-vzgojno delo ni več po-

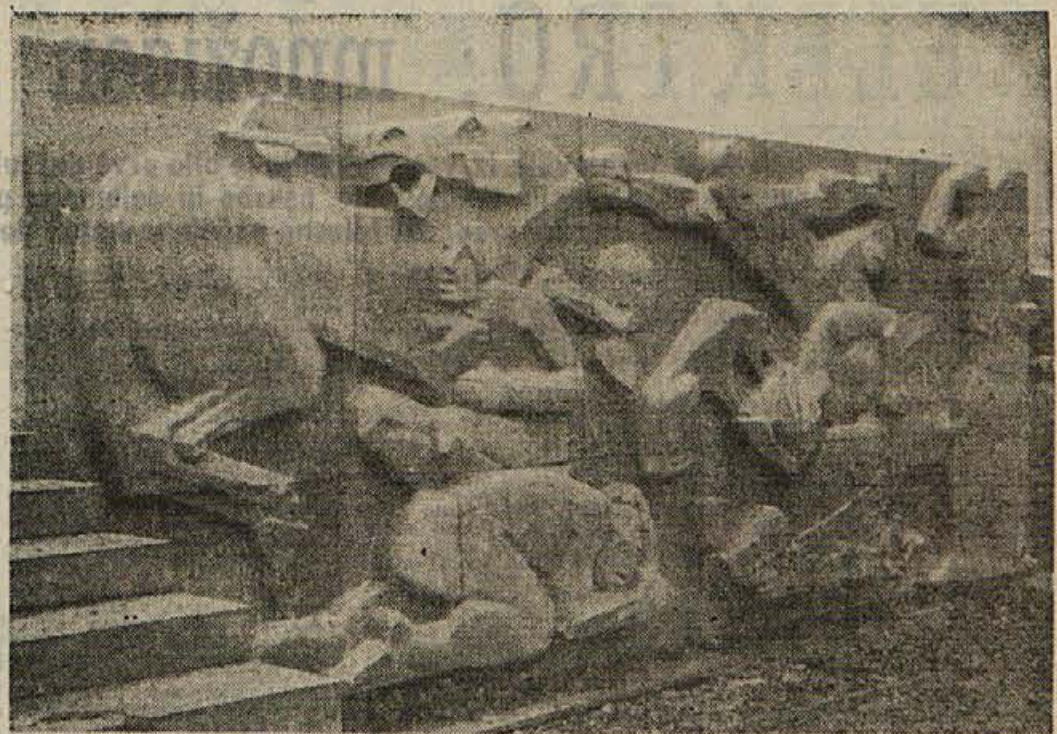
glavna stvar izobraževalnih ustanov, pač pa so zanj odgovorne sekcije pri Socialistični zvezi. To načelo naj bi v prihodnje upoštevali pri sestavljanju delovnih programov. Delavske in ljudske univerze bi morale s pomočjo SZDL in drugih političnih organizacij sestaviti soglasen načrt in ga začeti izvajati šele potem, ko bi bila jasna vsa stališča. Program bi moral malo bolj upoštevati izobraževanje na vaši, torej na negospodarskem področju, ki smo ga do zdaj preveč zanemarjali. Po splošnem mnenju je bilo premalo vzgojnih predavanj za stare in mladino.

V nekaterih komunah si še zdaj niso na jasnem, kaj naj pravzaprav dela ljudska ali delavska univerza. Od pravičnega programa in sposobnih predavateljev bo odvisno, ali bo izobraževanje v prihodnje res doseglo višjo raven ali pa bo ostalo na tej stopnji, ali celo nazaj. Če bodo delavske in ljudske univerze znale gospodariti s sredstvi (finansirale se bodo iz posebnega dela šolskega sklada) in pravilno izkoristiti čas in prostor, bomo lahko dobili dober kader, sposoben za reševanje najtežjih nalog, ki jih družba nalaga silnenergijsko državljanu.

Vprašanje političnih šol ni nič manj vezano na sposobne kadre. Ne bi mogli trditi, da niso dosegli določenih uspehov, ven-

dar je bil učni program preobsežen, metode dela včasih slabe in delovni programi neprilagojeni. Tudi izobraževalne šole te vrste bodo uspešnejše takrat, ko bo dovolj sposobnega predavateljskega kadra, njihov program pa prikrojen resničnim potrebam. Predvsem naj bi takoj pri predavanjih v delavskih in ljudskih univerzah kakor v političnih šolah prešli od načelnega in splošnega h konkretnemu. Predavanja o določenih domačih problemih bodo privabila precej več poslušalcev kot razglabljanja o teoretičnih vprašanjih.

Smo pred volitvami novih upravnih odborov izobraževalnih ustanov. Od novih upravnih organov bo odvisna uspešna ali neuspešna izobraževalna dejavnost. Nedvomno bodo morali premagati precej ovir, predvsem pa bo treba iskati tesnejše stike s političnimi organizacijami v svoji komunli.

Detajl iz novega dela akademskega kiparja Jakoba Savinška na Gričku nad Crnomljem, ki so ga slovesno odkrili 4. julija

Šopek stare, toda žlahtne poezije

Z izdajo znamenitih ljubezenskih sonetov angleške pesnice Elizabeth Barrett Browningove (1806-1861)* je Dolenjska založba, ki jo vodi književnik Severin Šali, razš-

čila področje svojega izdajateljskega dela tudi na poezijo. Priznati moramo, da je bil ta korak prav poseben, saj ne gre smo za pomembno predstavnico starejše angleške poezije, marveč za avtorico, ki je že davno prav zaradi pričujočih sonetov postala last vseh omikanih narodov. Browningova je bila tako rekoč sodobnica našega Prešerna. Rodila se je 1806 in si je pri padcu s konja poškodovala hrbtenico, da je posledice tega čutila vse življenje. V 39. letu starosti se je zaljubila v osem let mlajšega, postavnega in splošno priznanega pesnika. Štiri leta kasneje se je z njim poročila in mu v 42. letu rodila sina. Ob tej priložnosti mu je pesnica podarila šop pesmi, ki jih je bila skrivaj ustvarila v občudovanju do njega svojega izvoljenca. Po pravici sodi prevajalec, da so te ljubezenske izpovedi biseri, ki mu je v svetovni literaturi težko najti primerje.

A. Gradnik se nedvomno ni odločil za prevod Portugijskih sonetov slučajno. Nasprotno: z njimi se je ukvarjal že pred

sežno ljubeznijo, o čemer pričajo nesporno tudi sami prevodi. Naj mi bo dovoljeno navesti en sam primer:

O, reci mi in spet povej mi v lice, da ljubiš me! In če se to ti zdi kot pesem kukavice, vedi, ni pomladi v gajih, če ni z njo te ptice.

Da ljubiš, ljubiš, ljubiš, dragi, hkrati govori mi, beseda ta odmeva naj kakor glas srebrnega pribeva.

O, ljubi me tudi v srcu tišini! Tem nežnim, enkratnim ljubezenskim izpovedim je poskrbela za nenavadno lepo zunanjo obliko akad. slikarica Vesna Golob-Borčičeva. Bel, žlahten papir, okusen dvojni tisk, ustrezna vezava in vrh tega še dejstvo, da je tri sto v usnje vezanih izvodov oštevilčenih, predstavlja tudi za najbolj razvijena knjižoljuba pravo nosilostico.

Klub temu je cena razmeroma nizka: 700 din kratnosta odaja, 400 din broširana. Vzemij in beri!

* E. Barrett Browning: Portugijskih sonetov. Prevodil Alojz Gradnik. Izdala Dolenjska založba v Novem mestu. Založila založba "EMKA", 1961

nos angleške književnosti

Kulturni klub v Semiču odprl

Prosvetno društvo iz Semiča je pred kratkim odprlo svoj klub, ki je med najlepšimi v Beli krajini in morda tudi v okraju. V klubu je magnetofon, radio in televizor. V prihodnje bodo nabavili še šahovske garniture, obiskovalci pa bodo lahko brali tudi razne časopise in revije. V novem klubu bo imela mladina še več možnosti, da se bo izobraževala.

Metod Plut

Televizor tudi v Trzišču

Na pobudo prosvetnega društva v Trzišču smo prevajalci Trzišča in bližnje okolice, organizacije, društva in kmetijska združenja zbrali denar za televizor. Zdej je namešten v šoli, vendar slabo sprejema. Treba ga bo prenesti v prednjo sobo Krajevne urada, kot je bilo prej določeno in kjer bo boljši sprejem s Kuma.

Lojze Završnik

Nov mladinski klub v Metliki

Nihče ne dvomi, da je treba precejšnje delo krivde za doseženo majhno aktivnost metliške mladine pripisati tužnji pomankanju primerne prostora, kjer bi se mladi shajali in razvijali družabno življenje. S preselitvijo sodišča v Crnomelj pa je tudi mladina dobila sobo, ki jo bo preuredila v klub. Pripravljali odbor železničarjev za

počastitev 20-letnice revolucije, ki je organiziral srečanje na Vinomeru, je podaril metliški mladini televizijski sprejemnik in 300 knjig s knjižno polico. Prenos je prav dober in ob popoldnevih kot večerih se zbira v mladinski sobi veliko mladih ljudi, zlasti brigadirjev; z zanimanjem spremljajo televizijski program.

Mladinsko sobo nameravajo zdaj opremiti in preurediti v pravi klub, pri čemer računa metliška mladina tudi na razumevanje starejših. V jeseni bodo začeli z načrtnimi predavanji, debatnimi večerji, igra bodo šah, brali knjige, časopise in časnike ter skratka skrbeli za zabavno in poučno družabno življenje. Novi klub bo nedvomno obogatil kulturno in družabno delo med mladino v Metliki.

Tovarišem železničarjem izreka mladinski aktiv v Metliki prisrčno zahvalo za dragoceno darilo!

Jutri podelitev Trdinovih nagrad

Ogledni svet Šolskega in prosvetnega društva 14. junija, podelil letošnje Trdinove nagrade. Slovesnost bo ob 10. uri v dvorani Zavoda za izobraževanje kadrov v Novem mestu.

Matične in podružnične šole v novomeški komuni

O šolsstvu so razpravljali že na več sejah občinskega ljudskega odbora Novo mesto. Na zadnji so obravnavali predvsem razvoj šol, njihovo organizacijo ter vzdrževanje in gradnjo.

V občini je zdaj 33 osnovnih šol, od tega s popolnih osemletki, 14 štiri-razrednih šol, ostalo pa so nepopolne osemletke. Te šole imajo v 130 oddelkih razrednih pouk, v 58 oddelkih predmetni, v 47 oddelkih pa kombinirani, se pravi, da učni učitelji dva, tri pa tudi več razredov hkrati.

Iz analize šol je med drugim videti, da število učencev na nekaterih osnovnih šolah iz leta v leto pada (Bircna vas, Brusnice, Dolenje Karteljevo, Drganja sela, Prečnje, Laze, Smarješke Toplice, Triska gora) in da jih bo treba začeti ukinjati. Nekateri izmed njih (Drganja sela in Smarješke Toplice) bodo ukinjeni že letos.

V večjih občinskih središčih pa število učencev stalno narašča in je zato potreben pouk v dveh in celo treh izmenah. V vasi vasi imajo tako v treh učilnicah s oddelki, v Smihelu pri Novem mestu je to razmerje 6:1, na ogn. Šoli II v Novem mestu 10:2, v Žužemberku 8:10, Dolenjskih Toplicah 5:12, Skočjanu 4:8 itd. Z novim šolskim letom se bo razmerje še poslabšalo v škodo učilnic. Da bi se tresli izmen izboljšali, je v teh krajih nujno zgraditi iz učilnic v Mirni peči, Sentjerneju in Dolenjskih Toplicah pa je treba zaradi izrabljenosti sedanjih šolskih prostorov zgraditi povsem nove šole s skupno 25 učilnicami.

Med letošnjimi poletnimi bodo začeli adaptirati in dozdavati pa tudi zidati osnovne šole v Novem mestu, Sentjerneju, vasi vasi in Smihelu pri Novem mestu, v vasi v Dolenjskih Toplicah, v Žužemberku, Mirni peči, Dolenjskih Toplicah, Prevalah, gimnaziju v Novem mestu in še ponekod. Stroški gradnje bodo letos okoli 130 milijonov dinarjev, naslednje leto ali dve pa še okoli 200 milijonov dinarjev. S temi gradnjami in dozdavami bodo rešeni te najnujnejši problemi šolsstva. S tem bo prišlo na enega učenca povprečno 1 kv. m prostora, medtem ko ga doslej imeli posedek le približno pol kv. metra, drugod pa zaradi nepremišljenih gradenj tudi po 3 in 7.

Z novim šolskim letom bodo šole povezane v upravnem, vzgojnem in finančno-ekonomskem pogledu v eno organizacijsko enoto (zavod), ki bo imela razen matične šole še izpostave oziroma podružnične šole. Matične šole, ki so že ali pa se razvijajo v osemletke, so (v okoliščini šole, ki razen osemletke tudi še spadajo v določen bazen): Brusnice (Gabrie), Dolenjske Toplice (Kotevske Poljane, Soteska), Mirna peč (Dolinje Karteljevo, Globodol), Novo mesto (Prečna, Mali Slavinji, Otočec, Pravelo (Seja), Stopiče (Dol.), Podgrad), Sentjerne (Orehovica, Drča, Zameško), Skočjan (Klenovci), Smarjeta (Bela cerkev), Smihel pri Novem mestu (Bircna vas, Laze, Gorjane Sušice), Vavta vas, Žužemberk (Dvor, Ajdovec, Smihel pri Žužemberku).

V družbenem skladu za šolsstvo pri komuni se bo letos nabralo okoli 284 milijonov dinarjev (od tega je 234,5 milijonov 37,5 odst. proračunskih dohodkov občine, 43,5 milijonov je 50 odst. prispevka od osebnih dohodkov in 15,5 milijonov dotacije OLO). Od tega bo porabljenih 236,5 milijonov za redno poslovanje šol, 36,7 milijonov pa za investicije in opremo oziroma bodo za rezervo. Po zveznih predpihi bi morali za investicijsko izgradnjo šol rezervirati 43,5 milio-

nov. Kljub temu, da je rezerviranih približno 7 milijonov manj, pa vodstva šol ugotovljajo, da z letno dotacijo (236,5 milijonov) ne bodo izhajali, četudi se je povečala v primerjavi z lani za nad 38 odst. Na enega učenca odpade po novi delitvi letno 32.500 din izdatkov, medtem ko je lani odpadlo le 23.500 dinarjev. Prav zaradi premalih finančnih sredstev in tudi zaradi reorganizacije imajo uprave šol in njihovi samoupravni organi še posebne naloge, da najdejo ter izkoristijo steherni skriti dinar, se pravi, odkrivajo vse rezerve in da prikazujejo državljanom, da je šola njihova (družbena) ter da so za reševanje njenih problemov in za njeno delo odgovorni oni kot državljani in kot člani gospodarskih, političnih in družbenih organizacij. Le s tako podporo se bo položaj šolsstva izboljšal.

J. P.

Hvala za pomoč šentjernejski knjižnici

V nedeljo, 25. junija dopoldne je obiskal ljudsko knjižnico »Franceta Prešerna« v Šentjerneju rojak Frank Virant, ki je prispeval na obisk iz Kanade. Frank Virant je doma iz Dol. Maharovca pri Šentjerneju. Ze 33 let živi v Obrienu (Ontario) v Kanadi. — Ker ga zelo zanimajo dogodki in življenje v stari dobovini, ima naročen domači

tednik Dolenjski list in ga zelo rad bere. Med izseljenici Slovenci je pridobil tudi tri nove naročnike. V Dolenjskem listu je bral o domačih ljudskih knjižnicah v tuzemskem kraju. Ker ve, kakšnega pomena je izobraževanje ljudi na vasi, je ob svojem obisku v domovini prišel tudi v našo knjižnico. Vseč mu je bilo, da imamo toliko knjig

PODBOČJE: ali res televizor na vaško lipo?

V Podbočju imamo v združenem domu veliko dvorano s odrom, kulturni in druge pripomočke. Javno je, da je bila zgrajena zato, da bi v njej imeli kulturne prireditve. Mladina nima za svoje sestanke, predavanja, krožke in vaje nobenega drugega prostora. V dvorani so večkrat gospodarska in politična predavanja in razna zborovanja. Lani pa je bil v njej od avgusta do decembra suh hmelj, ki ga je v Podbočje pripeljala KZ iz Kostanjevice. Kot je izjavil upravnik konstanjeviške KZ tov. Karol Kuntarič, bodo dvorano tudi letos natrpali s suhim hmeljem. Dodal je še, da so gospodarski interesi važnejši kot mladinski sestanki in podobno. Seveda priznamo, da je imel tovariš Kuntarič prav, sprajujemo pa se, ali se res ne da drugače najti primeren prostor za hmelj? Ali se bo ponavljalo leto za leto? Mladinci so n. pr. začeli vaditi igre, ki bi jih prikazali na odru proti koncu letošnjega avgusta. Seveda igre ne bo, če bo dvorana polna hmelja. Razen dvorane v združenem domu drugih prostorov v Podbočju ni. Mladincem bi

torej ostali le še prostori obih gostiln, toda — ali bi bilo to za mladino koristno in vzgojno? Vsekakor bi morali kje drugje poiskati skladišče za hmelj. V dvorani je tudi televizor, kjer se shajajo mladi in starejši. Ali naj ga v prihodnje obesimo na vaško lipo?

4. junija so šolski otroci iz Podbočja gostovali v Leskovcu pri Krškem. igrali so pravilčno igro »Pogumni Tonček«. Ze doma v Podbočju so jo prikazali zelo lepo. Čeprav niso nič slabše igrali v Leskovcu, so bili vendarle razočarani. Leskovska osnovna šola je namreč prepoznala svoje učence o gostovanju, zato se je predstave udeležilo komaj 50 šolskih otrok razen tega pa je bilo še okrog 10 odraslih. Zal učitelji leskovske šole niso prišli v dvorano. Podbočki otroci, ki so se zelo veselili srečanja z leskovskimi učenci so odšli domov razočarani in z občutkom, da v Leskovcu niso zaželeni.

Gasilsko društvo v Podbočju bo letos, 6. avgusta, praznovalo 50-letnico obstoja. Razvili bodo praproj, ki so ga že naročili, pri razviti pa bo bratran kumeval predsednik OBO v Vidmu-Krškem Stane Nuntič. Ker bodo obletnico praznovali zelo slovesno, že zdaj vabijo vse previvalce, da se s 6. avgusta z njimi poveselijo.

Cankarjeva založba za jubilejno leto

Doslej je Cankarjeva založba izdala ponatis zbirke Mateja Bora »Previharjeni viharje«, letos pa bodo izšle še tele

knjige: Matej Bor »Daljave« (roman iz NOB), Oton Zupančič »O, domovina« (izbor domovinskih in socialnih pesmi), Lojz Kraigher »Na robu življenja« (zbirka novel iz partizanskega življenja in iz koncentracijskih taborišč), Lirika upora (partizanske pesmi, izdane v miniaturni knjižici), »Čas in zavest« (zbornik esejev in kritik pisateljev-borcev in pisateljev-revolucionarjev), Dr. Metod Mikuz »Prested NOB v Sloveniji — druga knjiga« (NOB od spomladi 1942 do 1943 v Sloveniji) in Mitja Mejak »Esej o partizanski poeziji in prozi«.

Borove »Zvezde« v Brežicah

4. julija je v Brežicah gostovala ljubljanska Drama z Borovo igro »Zvezde so večne«. Prireditve je bila ob pol desetih zvečer na grajskem dvorišču. Igralski ansambel s Potokarjem, Severjem, Kačičev in drugimi odličnimi igralci osrednjega slovenskega gledališča je zelo prepričljivo igral pred brežičkim občinstvom. Morda so bile predrage vstopnice in premalina propaganda vzrok, da ni bilo še več obiskovalcev. Vsekakor si Brežičani takih prireditev še želimo!

—ek

Pozdravite svoje v tujini z DOLENJSKIM LISTOM! Naročite jim ga — hvaležni vam bodo za pozornost!

„SKRATKA: MIR JE TU...“

Videl sem ga med delavci, golemi do pasu in znojnih obrazov. Približal se jim je, jim nekaj bolj z rokami kot z besedami dopovedoval in se spet oddaljil. Potem je bil odvisno zadovoljen, kar sem sklepal po tem, da je odšel v senco. Se enkrat je vstal, si z rokami podprl boke in nasmejanih oči gledal proti več kot tono težkemu hrastovemu hlodu, ki je bil naslonjen na približno štiri metre visoko stolico. Delavec so si za hip oddahnil, on pa jih je borbil: »Nu, nu... gut... horo...« Tedaj sem se mu približal, razumljivo, malce z bojaznjo, kako bi ga ogovoril. Pa ni, je sam pomagal. Koso Eloul iz Izraela, ki sodeluje na letosnjem mednarodnem kiparskem simpoziju v Kostanjevici, govori precej dobro ruski in nemški in odlično angleški. Odločil sem se za kombinacijo ruskega in nemškega jezika, kar je izraelskega umetnika zelo razveselilo.

stanelec bo bolje. Ostala boglerija umetniških del umetnikov vsega sveta. Zelo sem vesel, da pri vas naših plastik ne

Kipar Koso Eloul iz Izraela na vrtu kostanjeviškega gradu

»Ne morem razumeti, zakaj rastejo pri vas tako visoka drevesa. Ste videli tiste debele hlode? Dva od njih sta moja; tega, ki ga delavec pravkar postavlja, bom klesal na soncu, onega pa v senci. Povem vam, da me skoraj bolj zanima vaša narava kot simpozij.«

Okrog dva all trinitridesetletni Koso, (na vprašanje o starosti ni odgovoril), ki je pred kratkim razstavil v Jeruzalemu svoje plastike, je študiral kiparstvo v Chicagu v ZDA. Kasneje je bil profesor na Akademiji za upodabljačo umetnost v Jeruzalemu, vendar pravi, da se tistih let zelo nerad spominja. »S študenti je zmeraj križ: če mu znanja ne zabljesa s klavdom v glavo, ne bo nič iz njega. Zato je poučevanje na šoli resničnemu umetniku prej v breme kot v veselje. Steer pa... nu... le kdo ni bil mlad in se ni zanimal za mladino,« se je nasmehnil. »Zlasti na abstraktno umetnost, katere pristaš sem, je treba gledati precej z drugačnimi očmi kot na realistično figuraliko.«

»Kaj boste predstavili iz hloda, ki ste si jih izbrali?«
»Dve abstraktni plastik. Delo bo trdo, če bom pravočasno hotel šel obdelati.«
»Zakaj boste delali na soncu? Vi ste menda edini, ki se je odločil za prireko?«
»V moji domovini, torej tudi tukaj sonce,« je povečal v nemščini.
»Ste sodelovali tudi na lanskem simpoziju v Avstriji in kakšne vtise ste odnesli?«
»Sodeloval sem, a mi ni bilo povsem všeč. Zlasti nisem mogel razumeti tega, da so naša dela kupovali privatniki. V Ko-

boste prodali, ampak bodo ostale ljudska last.«

»Ste bili že kdaj prej v Jugoslaviji?«

»Ne, tokrat sem prvič. Imam pa prijatelje pri vas. Cenim kiplarja Jakoba Savinška, s katerimi sva dobra znanca. Če hoče človek uspevati, mora imeti veliko prijateljev.«

»Kaj mislite o Dolenjski in Kostanjevici?«

»Premalo poznam Dolenjsko, kolikor sem jo mogel dojeti na potovanju in iz Kostanjevice, sklepam, da je to čudovita pokrajina, idilčna in skrivnostna. Srečni ste, da imate Krko. Kostanjevica je zelo posebej izbrano mesto za simpozij. Skratka: mir je tu, ki ga bomo potrebovali zlasti pri našem delu.«

»Kadite?«

»Net, net... A vaju, u vas genou, vaju? (Ne, ne... Imate pri vas dovolj vina?)«

Odgovori so sledili vprašanjem in vprašanja so bila vedno nova. Polagoma je srečanje dobilo pečat povsem privatnega razgovora. Koso Eloul mi je zaupal, da naskrivaj zapisuje slovenske izraze za pozdrave, ker hoče slovenske prijatelje pozdravljati v njihovem jeziku. Ko sem ga vprašal, kaj ima razen kiparstva najraje, je odgovoril: »Kiparstvo in morda še plavanje.«

Potem je iz svojega bloka prebral: »Nasvidenje!«

Prvi je prišel na simpozij v Kostanjevico indijski kipar Shanko Chaudhuri, akad. profesor iz Bombaja; v sliki: indijski gost v pogovoru s podpredsednico OLO, inž. Vilmo Pirkovič (26. junija 1961 na dvorišču kostanjeviške šole)

Ivan Zoran

ELEKTRO: množičen šport deincev

Skoraj 800 tekmovalcev in tekmovalk iz vse Slovenije je bilo prve dni julija na VI. letnih športnih igrah ELEKTRE - Odlična organizacija tekmovalcev, oskrbe in celotnega poteka uspele prireditve, ki je znova potrdila visoko vrednost telesne vzgoje v vrstah delovnih kolektivov

V Novem mestu vse od lanskega zleta »Bratstva in enotnosti« ni bilo manjkalo športnih prireditev kot ravno pretekli teden - v soboto, nedeljo in ponedeljek. Takrat smo lahko na naših športnih igriščih in v dvoranah gledali tekme najboljših športnikov slovenskih električnih podjetij in sicer v atletiki, odbojki, namiznem tenisu, kejtjanju, plavanju, streljanju in šahu, vse v okviru VI-letnih športnih igar ELEKTRE.

Tekmovanje je bilo v večini panog zelo množično in tudi kvalitativno, kar pomeni, da je športno udeleževanje med člani delovnih kolektivov Elektroindustrijske skupnosti Slovenije zelo razvito in razširjeno. Iz tega dejstva nam na tem področju povečujejo v omenjenih kolektivih precejšnjo pozornost. To vsekakor moramo pozdraviti in kot kažejo zadnji prikazniki - vsledki visokega razvoja športnih igar Elektro, gradivnic in še nekaterih, ki so že tradicionalne, pripravljajo podobne razpote tudi skupnosti drugih podjetij.

SLIKOVITA PARADA NASTOJAJOČIH ŠPORTNIKOV

Letošnje igre so se kot običajno pričele s paradno vseh nastopajočih ekip. Po velikem emblematičnem ELEKTRE, sindikalnih in športnih zastavah pri vodstvom tekmovalstva so stopale številne ekipe različnih podjetij Elektroindustrijske skupnosti Slovenije. Zaradi različnih tekmovalnih Novec je bila parada zelo slikovita. Videli smo lahko ekipe hidro in termoelektrarn, šivilinskih podjetij Elektro, razen tega pa še ekipe ELES, Elektroprojekta in Elektropremasa. Na letošnjih igrah je skupno sodelovalo 38 podjetij iz vseh večjih krajev Slovenije.

Priloga vseh udeležencev iger na stadion »Bratstva in enotnosti« se je pričela slovesnost, na kateri sta govorila tudi člana izvršnega predstava letošnjih iger - sekretar OK ZKS Franc Pirkovič in direktor Elektro Novo mesto Ivan Pinač. Slednji je v imenu prireditelja letošnjih iger otvoril VI. letne igre ELEKTRE. Izrazil je zadovoljstvo, da je bilo prav letos, ko proslavljamo 28. obletnico revolucije, Novo mesto določeno za organizatorja iger in želel vsem prijetno bivanje v Novem mestu.

Od gostov je udeležence iger pozdravil tudi predstavnik Elektroindustrijske skupnosti BIH in izrazil navdušenje nad idejo, da se take igre organizirajo po posameznih strokah. Njegov predlog, da bi v bodoče take igre priredili tudi v zveznem merilu, je takoj dobil precej prijaznih odzivov.

Po slavnosti otvoritvi iger so se pričela tekmovalna v atletiki. Po LRS je bil najboljši tekmovalci na 100 m atletski del letošnjih iger se je pričel s tekmo moških in ženskih ekip - brez drin in strn. Med 18 moških ekipami na progi 1500 m je zmagala ekipa Elektro Ljubljana. Na letošnjih igrah je skupno sodelovalo 38 podjetij iz vseh večjih krajev Slovenije.

GLUK NAJHITREŠI NA 100 M

Atletski del letošnjih iger se je pričel s tekmo moških in ženskih ekip - brez drin in strn. Med 18 moških ekipami na progi 1500 m je zmagala ekipa Elektro Ljubljana. Na letošnjih igrah je skupno sodelovalo 38 podjetij iz vseh večjih krajev Slovenije.

27 EKIP JE TEKMOVALO V ODBOJKI

Zelo množično je bilo tekmovalje v odbojki, ki se je odvijalo na štirih igriščih na Loki. Pri moških

je tekmovalo 21 ekip, ženskih ekip pa 10. Najboljši so bili odbojkarji Elektroprojekta (Ljubljana). Ekipa iz našega okruga se je uvrstila na čelo: TE Breznica je bila druga v predtekmovalni, enako mesto pa je zasedla tudi ekipa iz Krškega, tako da obe v končnem vrstnem redu delita 2. do 16. mesto.

V šahu je med 30 ekipami igrala v tretji skupini tudi novomeška ekipa, ki sodi med močnejše. Tokrat ji ni uspelo priti v polfinale kot lani. Morala se je zadovoljiti šele s 3. mestom v skupini, saj je izgubila z ELES z 1:3. S Sostanjem pa je igrala 2:2. Priznava je neodločen rezultat z Sostanjem uspeh, ker so ti v končni razvrstitvi zasedli 3. mesto. Zmagala je ekipa Elektroprojekta iz Ljubljane pred šahisti iz Sežane in Sočanja. Ekipi Elektro Krško in TE Breznica sta v tretji skupini Novomeščani izpadli v predtekmovalju.

ELEKTROPROJEKT ZMAGAL TUDI V STRELJANJU

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Dirktor Elektro Novo mesto, tov. Pinač odvarja VI. letne igre ELEKTRE

četiri, od ekipe iz našega okruga pa so nastopili še odbojkarji iz Breznanice.

Pri ženskah je tekmovalo 6 ekip. Zmagala je ekipa Elektro Gorica pred Elektroprojektom in Elektro Sežana.

Tudi tekmovalje v kejtjanju, ki se je odvijalo na dvozetnem kejtlišču pri Vrhniku je začelo mudi manj kot 23 moških in tri ženske ekipe. Zato je teklo vse tri dni. Najuspešnejši pri moških so bili kejtjači iz Celja, ki so podirli 502 kejtja. Drugi so bili kejtjači Elektro Gorice in tretji Elektro Kranj. Novomeščani so bili edini predstavnik novomeškega okruga, to da uvrstili so se komaj na 18. mesto s 336 podirimi kejtji. Pri ženskah so bili najboljši organizatorji 2-krat 25 letjev mešana. Drugi je bil Turk (Kranj), tretji pa Gregel (Maribor).

V NAMIZNEM TENISU 32 V SAHI PA 20 EKIP

Tudi tekmovalje v namiznem tenisu so bila zelo množična, saj je v obeh panogah skupno nastopilo 82 ekip. Namizni tenis so na osmih mizah igrali v obeh novomeških telovadnicah, šah pa v dvorani Vajenske kole.

V ženski konkurenci je v namiznem tenisu nastopilo 9 ekip. Najboljša so bili tekmovalke Termoelektrarn Trbovlje, ki so v finalu premagale tako Elektro Koper kot Elektro Slovenj Gradec s 3:1. Predstavnice našega okruga - Elektro Krško, so zasedle 5. mesto.

Pri moških so bile posamezne tekme zelo zanimive in tudi kva-

litetne. V finalu so mladi igralci Termoelektrarne Sočanje pridelali veliko presenečenje, saj so s 5:2 premagali lanskega zmagovalca in glavnega favorita - Elektroprojekta (Ljubljana). Ekipa iz našega okruga se je uvrstila na čelo: TE Breznica je bila druga v predtekmovalni, enako mesto pa je zasedla tudi ekipa iz Krškega, tako da obe v končnem vrstnem redu delita 2. do 16. mesto.

V šahu je med 30 ekipami igrala v tretji skupini tudi novomeška ekipa, ki sodi med močnejše. Tokrat ji ni uspelo priti v polfinale kot lani. Morala se je zadovoljiti šele s 3. mestom v skupini, saj je izgubila z ELES z 1:3. S Sostanjem pa je igrala 2:2. Priznava je neodločen rezultat z Sostanjem uspeh, ker so ti v končni razvrstitvi zasedli 3. mesto. Zmagala je ekipa Elektroprojekta iz Ljubljane pred šahisti iz Sežane in Sočanja. Ekipi Elektro Krško in TE Breznica sta v tretji skupini Novomeščani izpadli v predtekmovalju.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

Strelci, ki so se merili z zračno puško na 100 m, so bili med tekmovalci v ekipni in posamični konkurenci. Med 33 ekipami je zmagala ekipa Elektroprojekta (Ljubljana) s 599 krogi pred ELES in Elektro Ljubljano-mesto. Novomeški strelci so se prav dobro odrezali, saj so bili osmi s 480 krogi. TE Breznica je bila sedemindvajseta, Elektro Krško pa osemindvajseta. Med posamezniki je nepričakovano zmagala Judita Tilier (Elektroprojekta) s 179 krogi, sledila pa sta ji Ivan Jagne (Ljubljana-okolica) in Zalec.

NAŠ OBISK

Letos je dobra letina

KLIKSEN HEKTARSKI DONOS PRICAKUJETE LETOS?

Pri hruškah 30 do 40 tisoč kg, pri breskvah pa 20 do 25 tisoč kg na hektar. V prihodnjih letih, ko bodo nasadi dosegli polno rodovitnost, bo hektarski donos znašal pri hruškah 60 tisoč kg in breskvah 49 tisoč kg.

ALI SO REALNE MOŽNOSTI ZA NADALJNI RAZVOJ VASEGA POSESTVA?

So. Skupna površina rodnihi nasadov znaša sedaj 18 ha. Če imamo zasajenih 25 ha novih nasadov breskev in hrušk, ki bodo začeli roditi v prihodnjih dveh do treh letih. V jeseni in spomladi bomo zasadi jablane in breskve na 15 ha za to pripravljene zemljišča. Do konca 1965 bomo obnovili še nadaljnjih 40 ha. Tako bomo imeli zasajenih 700 ha rodnihi površini.

KAKO STE USPELI DOSECI TAKO RODNOST NASADOV?

Ko smo zvedeli za prodor mraza, marsikatero noč nismo zatisnili oči. Pred vsako tretjo sadiko smo zakurili. Uspehi smo rešili ves naš trud in pri-

zadevanje, ki smo ga doživeli. Na površini enega hektara smo posadili 2500 kg umetnih gnojil razen rednega zelenega gnojila z graščico, inkarnatko in oljno repico. Napravili smo tudi vse za zaščito nasadov pred boleznimi in škodljivci.

FR. MIKEC

Sajetova - prvakinja LRS v skiffu

O veslačih, ki imajo letos precej manj tekmovalni kot lani, bolj malo pišemo. To pa ne pomeni, da je pri njih vse zamrlo. Nasprotno, letos so posadke vseh činov močno pomlajene, trenirajo pa več kot običajno. Kdor se je zadnje tedne mudil na Loki, se je o tem lahko prepričal.

V nedeljo v Novem mestu: II. KOLO ZVEZNE ATLETSKE LIGE (B-program)

Kot smo že poročali, sta se oba novomeška atletski ekipi - moška in ženska - po prvem kolu uvrstili na prva mesta v republiknem merilu. Čeprav je po zaključku soškega leta nastal majhen premor pri treningih (najmarljiviji seveda niso prenehali trenirati), v nedeljo, 16. julija, dosegli še več točk kot v prvem kolu. To sklepamo iz tega, ker bosta ekipi najbrž nastopili kompletni. V prvem kolu je bilo v obeh ekipah nekaj pra-

Brigodirski pozdrav našim MDB!

Prve dni julija so v novomeški občini začeli delati mladinske delovne brigade, ki jih sestavljajo srednješolski, študentski in taborniški. Kot vsako leto, se je tudi letos prijavilo precejšnje število mladine v mladinski, kar je zelo razveseljuje, še posebno zato, ker bode brigade marsikje hitreje dokončale določena dela kot bi jih morali delavci, ki so valjem težkih opravljen. Voda in pomen letošnjih mladinskih delovni akti bistveno drugačen kot lani in v prejšnjih letih. Letos so v brigadi prvič uvedli brigodirsko sanjsko, kar je vedno del brigodirskih obveznosti. Predvsem pa bode mladinci in mladinke imeli možnost spoznati se med seboj, videti Dolensko in se spoznati s katerih so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni so študenti, št. ali pa so o njih samo brali v knjigah in časopisih. Precej veliki poudarek bo v prejšnjih letih bo letos na kulturnem brigodirskem življenju. Brigodirji bodo med seboj tekmovali in prirejali razne nastope kulturne in zabavne vsebine. V programu imajo tudi politična in idejno-vzgojna predavanja. Mesečni

81. Vrh tega smo se zanašali še na dva močna zaveznika: na rum in na podnebje. Može so še govorili, jaz pa sem bil strašno utrujen. Zaspal sem, kot bi me bil kdo ubil. Zjutraj me je zbudilo tekanje in glasno govorjenje. »Prihajajo z zastavo premirja!« je nekdo zaklical. Planil sem k strelni lini. Res sta prihajala proti utrdbi dva moza. Eden je mahal z belim robcem, a drugi je bil sam Silver. Bredla sta do kolen v nizki beli megli. »Ostanite notri, možje!« je rekel kapitan. »Stavim deset proti eni, da je tole samo past.«

82. Potem je zavpil na roparja: »Stoj, sicer ustreli!« — »Zastava premirja!« je zavpil Silver. Kapitan je skrbno pazil, da se ne bi izpostavil izdajalskemu strelu, nas pa je porazdelil za obrambo. Silver se je predstavil kot novi kapitan, ki bi se rad pobotal. Kapitan ga je povabil v utrdbo. Silver je stopil k ograji, vrgel svojo bergio čez njo, se z eno nogo pognal kvišku in spretno preplezal plot. Kapitan Smollett je malomarno požvižgaval, ko se je Silver počestno trudil, da po pobojcu zleze do kočice. Bil je praznično obločen in bil je zelo vljuden.

83. Silver je sili kapitana Smolletta, naj se gresta dogovorjat v kočico, čes da je zunaj preklotno mrzlo jutro. Kapitan ni hotel o tem ničesar slišati; torej sta sedla v pesek. Silver je povedal, da je nekdo ponoči česnil enega njegovih tako spretno po glavi, da se ni več zbudil. — Zato je Silver nadaljeval: »Odslej bomo bolje stražili in tudi ruma ne bom več dajal tem pijancem.« Kapitan se je držal od sile hladnokrvno, vendar je bila to zanj velika uganka. Meni pa se je posvečilo, da je to storil Ben Gunn, ki mi je obljubil pomoč.

84. Silver je prišel z barvo na dan: »Mi hočemo tisti zaklad. In radi bi si rešili glave. Vi imate zemljevid, kajne? Dajte ga nam, da izkopljemo zaklad in ga spravimo na ladjo. Potem greste z nami in svojo moško besedo vam dam, da vas bomo izkrali kjer boste hoteli. Lahko ostanete tudi tu, na otoku. Dali vam bomo svoje zaloge in poslali prvo ladjo, ki jo bomo srečali, da vas vzame na krov.« Kapitan si je počasi iztrkal pepel iz pipe: »Ali je to vse?« je vprašal. Tedaj je Silver zavpil: »Gromska strela, to je moja zadnja beseda!«

Semenj želja in sreče

V ponedeljek so v Novem mestu »deževali« milijoni in stotaki na srečke državne loterije

10. julija so na novomeškem Glavnem trgu izžrebali osem sto tisoč srečk 13. kola državne loterije. Po šestih letih so Novomeščani spet za nekaj ur videli »stovarno sreče« in nestrpno pričakovali, s kakšnimi presenečenji jim bo postregla. Dve uri so se nestrpno vrtele številke na električnih bobnih in ljudje so dve uri čakali: bo, ne bo? Kaj če bo in če kljub temu ne bo? Škoda, da nisem kupil več srečk, ena bi gotovo dobila, je bilo slišati, potem, ko so že izžrebali manjše dobitke. Da, škoda, pa vendar...

ponedeljek privabila na novomeški Glavni trg več sto ljudi. Seveda ni nihče prilešel brez srečke. V prodajalni pri Kandijem mostu so povedali, da si je nekdo za tokrat privoščil majhno tveganje in kupil kar sto srečk! Eno samo srečko je imel malokdo »Z eno se ne da utruiti«, se je z glasom napovedovalca pomešal glas starejšega moškega. ki je ves poten komaj sproti pregledoval na velik list napisane številke. Mlajša žena ga je ježno pogledala in se oddaljila. Napovedovalec pa je že prebral nove številke. Sto in sto parov

oči je preletelo majhne lističe, nekateri obrazu so bili zadovoljni, drugi pa so ježno pogledovali proti bobnom, ki so se prehitro ali prepočasno ustavili. »Srednji je preveč namazan, levega pa bi se dalo ustaviti s pogledom,« so nekateri ugotavljali. »Kaj boš, to je tako kot v naši vasi: pri tebi elektrika bolj gorji kot pri meni, plačava pa oba enako,« se je hitro znašel podgorski kmet in potrepljal soseda. Potem sta odšla čez cesto na dva deci v upanju, da bo posej, ko se bodo vrtele »ta glavne«, tudi zanj kaj ostalo.

stolov, kjer je sedela kom sija in se kljub sončni pripeki ni hotela oddaljiti. Kadar gre za srečo, ljudje vse pozabijo. Kdo bi jih ustavil na tej poti? Bliti čim bliže tistemu, kar nas razveseli, kar nas osreči! Kdo si tega ne želi?

slednjo premijo, da pa ni nič dobil. »Drugo premijo bo izžrebal Marjan Jarc iz Novega mesta.« Številke so se prikazale: 137.533 — prodano v Mariboru. »Millionski dobiček... Aha, tovariš Klun iz Ljubljane bo žrebal.«

srečo za dva milijona. Kam bo šla, bomo videli... Srečka 238.588 je bila prodana v Mariboru. Spet so se slišali vzdihli. Ah... nekateri so se že dolgočasili, drugi pa so hoteli biti vsaj za trenutek doma iz Maribora. »Glavno premijo za 4 milijone dinarje bo izžrebal Jože Bizjak, upokojenec iz Novega mesta.« Jože Bizjak je potegnil za ročico in številke so se hipoma za vrtele z vsop naglico. Potem so

svi prebrali, eni glasno, drugi samo zase, napovedovalec pa je objavil: 4 milijone je zadel srečka 536.359. Srečni dobitniki naprej!... Če ni nikogar, zaključujemo žrebanje 13. kola jugoslovanske loterije. Semenja želja in sreče se je razšel. Na cesti je ostalo nekaj čez pol pretrganih srečk in ilomonih lupin. Le kdo si ne bi v tej polletni vročini privoščil nekaj kislih sokov?

Najresnejši trenutek: upokojenec tovariš Jože Bizjak je zadnji pognal v tek bobne sreče; lastnik srečke 536.359 je v tistem trenutku postal milijonar... Srečka s to številko je bila v prodaji izven Slovenije, kakor smo zvedeli iz rezultata o žrebanju v terek

Okrogle iz Kanižarice

DOBRO JE KUPIL

Rudar Jože sedi v gostilni ter zagleda skozi okno očeta, ki žene po cesti pravkar kupljene tole. Zadovoljen nad dobro kupčijo zavije tudi gospo-

»Prepričan sem, da so zelo dobri posebno še, ker vidim, da so že navajeni sami stati pred gostilno!« približe mladi.

MOŠKO SE JE ODREZAL

Rudar Peter se ga je počestno nasrkal in se majal domov proti Dobličam. Sreča ga njegova teta in se obregne vanj: »Kolikor si se ga ti preveč navlekel, ga imam pa jaz pre malo.«

»Kar dobite primeren šlah, teta, pa ga bda takoj pretočila!« se odreže Peter.

V JAMI JE VSE MOGOČE

Na širokočelnem delovišču so nadomestili lesene stojke z jeklenimi. Na nočni izmeni so

Jadrarno letalo z motorjem

Konstruktor jadrarnih letal Wolfgang Hütter je zgradil nov tip jadrarnega letala iz plastične mase in steklenih vlaken. To jadrarno letalo ima izredno dobre lastnosti, tako glede trpežnosti kot oblike. Neka tovarna je že izdelala majhne plinske turbine s pogonsko močjo 50 KS, s katerimi bodo nova jadrarna letala opremljena. Z 28 litri bencina se bo jadrarno letalo lahko dvignilo 3000 m visoko in letelo 30 km z motorjem. Reaktivni pogon se po startu lahko izključi, nato pa spet vključi med poletom. Doslej so vsi poskusi, da bi jadrarno letalo opremlili z motorjem, propadli, ker so bili motorji pretežki za konstrukcijo jadrarnega letala.

podivali jeklene stojke v ozadju delovišča ter jih izplačili v bližino čela odkopnega delovišča. Ena od stojk je delala Slavcu precej težav in zato si je izrekel za uteho par krepkih »knapskovskih«.

»Nikar toliko ne godrnjaj!« ga je tolažil sodelavec Stane. »Pomagaj si s klamfo, ki visi v prag, pa bo šlo.«

Slavo se je oprjel nasveta kot potapljači se rešilne bilke ter se kmalu pojavil na delovišču s klamfo v rokah.

Toda glej ga, vraga! Seledaj je Slavo spoznal pravo nakano tovariškega nasveta. Kako naj bi namreč zabil klamfo v jekleni »štempel«.

»Por... spet si me nasankal!« se je popraskal Slavo za ušesi, ko je videl, da ne gresta skupaj železna klamfa in jekleni »štempel«.

— Torej bi rada vedela, čemu ne povabim šefa na večerjo? Zato, ker sem prestar, da bi si potem iskal novo službo...

M. Jasp: NEVIDNI GOSPODAR

Stering je utrujeno dvignil glavo in dvignil slušalko. »Stering na telefonu.« Nenadoma se mu je obraz spremenil, planil je s stola. »Kaj?... Kako... Pred polno dvorano?...«

Odložil je slušalko, si obrisal potno čelo in pogledal Brayana: »Pravkar je bil na sodišču vprico polne dvorane ustreljen Drake... Tri krogle v trebuh...«

Brayan je zaklel in stopil k vratom. Na pragu se je ustavil in rekel: »Ko bi ta Angel je hotel nadaljevati svojo dejavnost!...«

SESTO POGAVLJE

Vsakemu opazovalcu bi se zdelo čudno, če bi videl, kako gre neka usmiljenka v apartma »Waldorf Astorije«, najbolj razkošnega hotela v New Yorku. Kajti ta usmiljena sestra je odprla vrata s ključem, ki ga je potegnila nekje izpod svoje redovniške halje, in ko je pri tem stopila na rob halje, je sočno zaklela z najčistejšim moskim baritonom.

Toda edina priča tega grotesknega prizora je bil postaven možki s štirioglatim obrazom in osivelih las, ki je bral v naslanjaču.

Prijateljsko je pokimal usmiljenki, zaprl knjigo in vprašal: »Je vse v redu?«

»Vse, v najlepšem redu.« je odgovorila usmiljenka.

Snela je z glave pajčolan si slekla haljo in olajšano vzdihnila. Iz te čudne maskarade je zlezal Al Brook — Angel, se udobno zleknil v naslanjač in prižgal cigareto.

»Al, bilo je nevarno, kajne?« Angel je odmahnil, kakor da vse skupa ni vredno besede.

»Povsem običajna stvar. Bilo pa je gmelji moji strel...«

»Vredno truda... O, če bi videli tiste osuple rilce za sodniško mizo, ko so za-«

»Kako ste to naredili?«

»Gneča je bila huda. Mimo tega sem takoj omedlel, saj veste, da sem bil usmiljenka.« Zavrisnil sem s čudovitim ženskim glasom. Potem so me nezavestnega odnesli...«

Walread se je sladko nasmejal.

»Toda kaj je bilo potrebno, da ste napisali tisto pismo Draku?«

»Pismo?... Hotel sem, naj ve, kaj ga čaka in da si bo v zadnjem trenutku na jasnem, kakšen dolg plača. Pa tudi sploh me potem vsa stvar bolj zanima... Je nevarnejše in lepše in nekako bolj fer.«

Angel je bruhnil v smeh. To je bil zvonek in jasen smeh človeka, ki ima povsem mirno vest.

»Kajpak,« je nadaljeval, »to pismo mi dela res ni olajšalo — razpravna dvorana je bila polna policajev in vohajcev... Vendar je bila vsa stvar prav lahka — revolver sem imel v hlačnem žepu in v najbolj kritičnem trenutku — sedel sem v drugi vrsti — sem porinil cev med dvema sediščema in sprožil. Seveda nihče ni mogel videti, od kod so prišli strel... Potem sem zavrisnil omedlel in tako dalje...«

Angel se je spet nasmejal, potegnil iz žepa revolver in začel s krpo mirno čistiti orožje. Walread je stopil k oknu in pogledal na ulico. Nenadoma se je obrnil in rekel:

»Marden in Holly sta pred hotelom!«

Angel je še kar požvižgaval. Skrbno je kanil nekaj kapljic olja na krpo in jo potegnili skozi cev razkopljenega revolverja.

»Skoda, da me ne bosta našla,« je rekel. »Kar rad bi spoznal te slavne newyorške policajce.«

»No, ta priložnost vam ne bo ušla,« je rekel Walread.

Čudno res ni bilo, da sta Marden in Holly, dva najboljša Brayanova agenta preiskovala elegantne newyorške hotele. Ta dan sta prehodila več kilometrov kot ves zadnji mesec službe. Toda zaman sta zasliševala vse mogoče vratarje sobarice, lastnike hotelov: o Angelu ni bilo ne duha ne sluha. Nihče ni videl človeka, ki bi ustrezal njegovemu opisu. Sicer bi ga res težko našli, policija je namreč iskala »elegantnega mladeniča« in nihče ni zasumil, da se zloglasni Angel krije pod imenom in v livreji šoferja mistra Henryja Ferrussona, kot se je bil Walread prijavil v hotelu »Waldorf«-Se manj so slutili, da je Angel, ki ga Holly in Marden šteta že ves dan in nekaj metrov od njiju.

Angel je videl skozi okno, kako oba detektiva zaskrbljeno hodita pred hotelom, in je zamrmral:

»Ce me sedajle najdeta, stavim, da to srečanje ne bo potrjeno s kakimi posebnimi znamenji prijateljstva.«

SEDMO POGAVLJE

Al Brook je živel v New Yorku v tistih za gangsterje srečnih časih, ko so državljan plačevali dolar za kozarec vthotapljenega viskija. Takrat s je našel tudi precej koristnih zvez. Mednje je štel tudi nekoga Vancija. Lastnika »spikiza« — tajne kavarne, v kateri se je točil tihotapski alkohol — v Petin-

trideseti ulici, blizu Lexingtonske ceste. Sedaj Vancijeva kavarina ni bila več »spikiza«, temveč majhna, po nepolitansko urejena restavracija. Seveda pa je Vancija kot vsakega Italijana hudo mikalo vse, kar je skrivnostno in prikrito, zato je imel v zadnjem delu svoje kavarne še poseben, skrit prostor, opremljen z vso udobnostjo, kajpak tudi z dvojnimi skrivnimi izhodom in telefonom.

In ko je ta večer Angel stopil iz hotela »Waldorf Astorije«, se je spomnil svojega prijatelja Vancija in ga šel obiskat.

Vancij je sprejel Angela z odprtimi okami. Odpeljal ga je v »tajni oddelek« svoje kavarne in ga zasul z vprašanji. Toda Angel je bil močnej in zamisljen. Vancij mu je postregel z večerjo in kozarcem izvrstnega italijanskega vina.

Doslej je šlo vse kot po olju, je premljal Angelo. Draka je zlahka »pospravil«. Ni mu bilo žal, da je Draku pismeno sporočil, kaj ga čaka: s tem je ustvaril ozačje skrivnostnosti in strahu, ki olajša delo, saj povzroči med sovražniki življenost in poplah... Prvi korak je storjen. Drake je »plačal«-Toda Drake je bil le skromna ribica. To je Angelu poljasnil že Walread. Da bi zaslužil svoj milijon, mora ujeti veliko ščuko.

Angel je vzel iz žepa »New York Times« in začel brati. Sem že slaven v New Yorku, si je dejal, videč, v kakšnih slavospevih govori o njem neki zgovorni poročevalec. Nasmehnil se je, potem pa nenadoma zresnil: prebral je »me, ki je pritegnilo vso njegovo pozornost... Zaprošil je za telefonski imenik in poiskal priimek, ki ga je prebral v članku. »Aha« — Dollyd Piereponte, sodnik zveznega sodišča, 10. ulica št. 7, je zamrmral. »All right! Obiščem mistra Dollydja.«

Cez nekaj minut je Angel stopil iz takšija na vogalu 10. ulice in se ustavil pred številko 7.

To je bila v starem holandskem stilu zidana hiša z železno ograjo. Angel je zavil ob ograji v ozko uličico in opazil, da je nekaj oken v prvem nadstropju osvetljenih. To ga je uverilo, da je oseba, s katero bi rad govoril, brzkone doma.

Pogledal je po prazni uličici potem pa se vrnil v hišo. Hitro in lahkotno kot človek, ki je vajen tovrstne gimnastike je po vzboklinah z »spizel« na balkon. Vrata na balkonu so bila spričo tople noči odprta.

Na Vinici pri Črnomlju so v nedeljo, 2. julija popoldne, odprli turistični camping s kopalščem na Kolpi in okrepčevalnico. Ob tej priložnosti se je zbralo na Vinici skoraj 1000 gostov in domačinov. Lepo urejene prostore je izročil svojemu namenu predsednik črnomajškega Turističnega društva tov. Etbin Černe. Gostom je na voljo 13 ležišč v ličnih sobicah, medtem ko je na travniku ob Kolpi dovolj prostora za še tako obsežen tabor. Za Vinico in vso Belo krajino je novo urejen prostor prav gotovo pomembna pridobitev, saj se bodo tu posledje ustavljali številni turisti, ki so naj hitreje mimo Vinice na Hrvaško ali pa v ta kotiček Bele krajine sploh niso zahajali. — Obiščite Vinico in mikavno Kolpo, najtoplejšo slovensko reko!